

Лиахо̀на

**Исус Христос: Изкупител
и Пример, стр. 18, 26**

Приятелите са хора, които ... , стр. 52

**Обърнати ли сте във вярата?
10 начина да знаем, стр. 56**

**Как да говорим за храма
с децата си, стр. 62, 64**

*„Светлината
на Христа е
тази божест-
вена сила
или влияние,
която идва от
Бог чрез Исус
Христос. Тя
дава светлина
и живот на
всички неща“.*

Старейшина Ричард Г.
Скот от Кворума на
Дванадесетте апостоли,
“Покой на съвестта и
мир на ума”, *Лиахона*,
ноем. 2004 г., стр. 15.

ПОСЛАНИЯ

- 4** **Послание на Първото Президентство: Той възкръсна**
От президент Хенри Б. Айринг
- 7** **Послание за обучение при посещение: Храмовите завети**

АКЦЕНТИ

- 12** **Смърт и живот: Гледната точка на пионерите за Възкресението**
Пионерите и ранните про-роци свидетелстват как са открили надежда във възкресението.

НА КОРИЦАТА

Лице: Фотоилустрация от Тим Тагарт © IRI.
Гръб: Фотоилустрация Матю Рейер Гръб
на предната корица: Снимка от Кристине Шумска.

18 Мисията и служението на Исус Христос

От старейшина Ръсел М. Нелсън
Можем да вземем за пример пет аспекта от живота на Спасителя като се стремим да Го следваме и да разбираме Единението Му.

26 Седмичата преди Великден

През последната седмица на живота Си, Спасителят извърши най-великото от всички чудеса.

30 Помагане на децата да се подготвят за кръщение

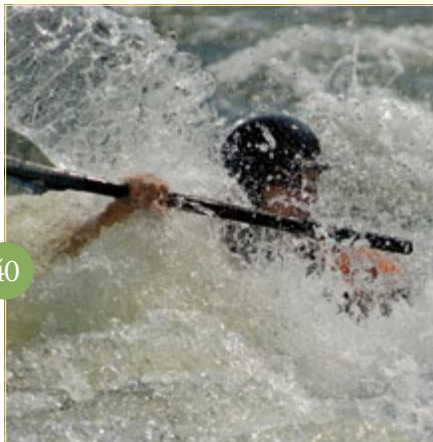
От Джесика Ларсен и Мариса Уидисън
Какво могат да направят родителите, за да направят кръщението на детето си по-съдържателно?

34 Привлечени от храма

От старейшина Жайро Мазагарди
Научете как храмът може да доведе до обръщане във врата.

РАЗДЕЛИ

- 8** **Бележник за априлската конференция: Изучаване заедно на речи от конференцията**
От Грег Бати
- 9** **Преподаване на За укрепването на младежите: Колко е важно да имаш добри приятели**
- 10** **В какво вярваме: Светият Дух утешава, вдъхновява и свидетелства**
- 36** **Гласове на светиите от последните дни**
- 74** **Новини от Църквата**
- 80** **До следващата среща: Пиене от извора**
От Аарон Л. Уест

40

- 40** Да избереш по-добрата част
От Матю Д. Флитън
За да бъде напълно отдаден на евангелието на Исус Христос, Сюочч трябвало да се откаже от някои добри неща.

52

- 42** Въпроси и отговори
Как да обясня на приятеля ми, че нарушаването на закона за целомъдрието е лоша идея?
- 44** Как да служим в свещенически призвания
От президент Томас С. Монсън
Научете как да достигате, учите и докосвате живота на хората, на които служите.
- 45** Нашето пространство
- 46** Защо се нуждаем от Книгата на Мормон
Четири причини, поради които Книгата на Мормон е важна.
- 48** Растеж в плодородна почва: Верните младежи в Уганда
От Синди Смит
Тези млади мъже и млади жени са укрепени от жертвите, които правят за Евангелието.
- 52** За укрепването на младежите: Какво е истински приятел?
От Илейн Ш. Долтън
- 54** Как узнах: Поканата ми за спасение
От Емерсон Хосе да Силва
Когато най-сетне приех поканата на приятеля ми, знаех, че съм намерил нещо важно.
- 56** Десет начина да знаете, че сте обърнати във вярата
От Тайлър Ортън
Това, което научих за обръщането във вярата, ми помага да проследявам напредъка си в Евангелието
- 59** Плакат: Усилената работа си заслужава

*Вижте дали ще успеете да намерите Лиахоната, скрита в този брой.
Жокер: Използвайте зрението си като супергерой.*

61

- 60** Малкият мисионер на баба Дени
От Емилия Мария Гуимарес Кореа
Любовта на Витор към Евангелието причини обръщането във вярата на баба му.
- 61** Специален свидетел: Защо Църквата има толкова дълго име?
От старейшина М. Ръсел Балард
- 62** Отпразнуване на храмовете!
От Дарси Дженсън
По целия свят децата отпразнуват построяването на храм близо до тях.
- 64** Въпроси и отговори за храма
Отговори на въпроси като например „Защо имаме храма?“ „Какво се случва в тях?“
- 65** Музика: Заедно семействата могат да са във вечността
От Рут Мюър Гарднър и Ваня И. Уоткинс
- 66** Неделното училище за деца у дома: Исус Христос възстанови Църквата Си в последните дни
- 68** По пътя: Мястото, където била организирана Църквата
От Джен Пинбъроу
- 70** За малки деца
- 81** Портрет на пророка: Уилфърд Уудръф

Международно списание на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни

Първото Президентство: Томас С. Монсън, Хенри Б. Айринг, Дитер Ф. Ухторф

Кворумът на дванадесетте апостоли: Бойд К. Пакър, Л. Том Пери, Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, М. Ръсел Балард, Ричард Г. Скот, Робърт Д. Хейлз, Джефри Р. Холанд, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън

Редактор: Крег А. Кардън

Съветници: Шейн М. Бауен, Брэдли Д. Фостър, Кристофъл Голдън младши, Антъни Д. Перкинз

Изпълнителен директор: Дейвид Т. Уорнър

Директор подпомагане на семействата и членовете: Винсънт А. Вон

Директор църковни списания: Алян Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Р. Вал Джонсън

Помощник-административни редактори: Райън Кар, Ларийн Портьр Гонт

Асистент публикации: Мелиса Зентено

Набор и редакция: Сюзън Барет, Дейвид Диксън, Дейвид А. Едуардз, Матю Д. Флитън, Минди Рей Фрийдмън, Гари Х. Гарф, Дженифър Грейс Джоунс, Хикари Лофтус, Майкъл Р. Морис, Ричърд М. Ромни, Пол Вандерберге, Джулия Уудбъри

Изпълнителен директор оформление:

Дж. Скот Кнудсън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андриус, Фей П. Андриус, К. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Кери Лин Ч. Херин, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Скот М. Муй, Брад Тиври

Координатор интелектуална собственост:

Колет Небър Аун

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Кони Бауторп Бридж, Хауърд Г. Браун, Джули Бърдет, Брайън У. Джиджи, Катлийн Хауърд, Денис Кърби, Джини Дж. Нилсън, Тай Пилчър, Гейл Тейт Рафърти

Предпечат: Джеф Л. Мартин

Директор печат: Крег К. Седжуик

Директор разпространение: Евън Ларсън

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на store.lds.org или се свържете с вашия местен църковен център за разпространение или с ръководител на район/клон.

Предавайте статии и запитвания на адрес

liahona.lds.org; по e-mail на liahona@ldschurch.org;

или по пощата на адрес *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава "компас" или "нещо, което напътства") се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоа, словенски, испански, шведски, тагалог, тайландски, тай, тонга, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика).

© 2013 на Intellectual Reserve, Inc.

Всички права запазени. Отпечатано в САЩ.

Текстът и нагледните материали в *Лиахона* могат да бъдат размножавани с нетърговска цел за ползване у дома или в Църквата. Нагледните материали не могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 20 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Идеи за семейни домашни вечери

Това издание съдържа статии и дейности, които могат да бъдат използвани за семейна домашна вечер. Следват няколко примера.

ФОТОИЛСТРАЦИЯ ОТ КОУДИ БЕЛ © IRI

"Мисията и служението на Исус

Христос," стр. 18: Старейшина Ръсел М. Нелсън споделя пет аспекта от живота на Исус Христос, които можем да вземем за пример. Обсъдете тези аспекти и помислете как да ги приложите в живота си. Може да прочетете историята за живота на Спасителя в Писанията или да гледате някое от филмчетата за Библията (biblevideos.lds.org) което показва някой от тези аспекти. Може да приключите като споделите свидетелството си за живота и служението Му и да изпеете "Дай ми още святост" (*Химни*, №83).

"Какво е истински приятел?" стр. 52: Може да започнете с въпроса: Какво е истински приятел? Прочетете определението на Старейшина Робърт Д. Хейлз и

обсъдете какъв вид приятели трябва да бъдем. Разкажете някой случай, когато някой е действал като истински ваш приятел и поговорете за това какви качества могат да помогнат на членовете на семейството да бъдат по-добри приятели на другите.

"Отпразнуване на храмовете!" стр. 62: Със семейството си разгледайте снимките на различните начини, по които деца са отпразнували различните храмове. Покажете снимката на храма, който е най-близо до вас и поговорете за това защо храмовете са важни. Наблегнете на това, че само в храма семействата могат да бъдат запечатани. Може да приключите като изпеете „Заедно семействата могат да са във вечността“ (№ 185).

НА ВАШИЯ ЕЗИК

Лиахона и други материали на Църквата са на разположение на много езици на www.languages.lds.org.

ТЕМИ В ТОЗИ БРОЙ

Цифрите сочат първата страница на статията.

Вдъхновение, 36, 38

Възкресение, 4, 12, 26

Възстановяване, 66

Вяра, 48

Единение, 18, 26, 45

Жертва, 40

Завети, 7

Исус Христос, 4, 18, 26

Книгата на Мормон, 46

Кръщение, 30

Мисионерска работа,

34, 39, 48, 52, 54, 60

Молитва, 18, 45

Надежда, 12

Обреди, 18

Обръщане във вярата,

34, 54, 56, 60

Обща конференция,

8, 37

Откровение, 10, 46

Подчинение, 40, 42, 56

Постоянство, 59

Преподаване, 8, 9, 30

Пример, 48

Приоритети, 40

Причастие, 18

Приятелство, 9, 52, 54

Радост, 37

Светият Дух, 10, 36

Свещеничество, 44

Семейство, 30, 65

Служба, 44, 70

Смит, Джозеф, 66

Смърт, 4, 12, 39

Стандарти, 42, 45

Уудръф, Уилфърд, 81

Храмова работа, 7, 64,

38, 65, 80

Храмовете, 34, 62

Целомъдрие, 42

Църковна организация,

61

От президент
Хенри Б. Айринг

Първи съветник в
Първото Президентство

Той възкръсна

Свидетелството за реалността на Възкресението на Исус Христос е източник и на надежда и на решителност. И това е валидно за всяко Божие дете. Това се оказа така с мен през един летен ден на юни 1969 г., когато майка ми почина, така беше и през годините след това и ще бъде така, докато я видя отново.

Тъгата от временната раздяла веднага бе заменена от щастие. Това бе нещо повече от надежда за щастлива среща. Тъй като Господ е разкрил толкова много чрез пророците Си и тъй като Светият Дух ми е потвърдил истината за Възкресението, мога да си представя какво ще бъде да се съберем отново с нашите пречистени и възкръснали обични хора:

„Те са онези, които ще излязат във възкресението на праведните. ...

Те са онези, чиито имена са записани в небесата, където Бог и Христос са съдии над всички.

Те са онези, които са праведни човеци, усъвършенствани чрез Исус, Посредника на новия завет, Който извърши това съвършено единение чрез проливането на собствената Си кръв” (У. и З. 76:65, 68–69).

Поради това, че Исус Христос счупи оковите на смъртта, всички деца на Небесния Отец, родени на този свят, ще бъдат възкресени в тяло, което никога няма да умре. Така моето и вашето свидетелство за тази величествена истина може да отнеме болката от загубата на обичан роднина или приятел и да я замени с радостно очакване и твърда решимост.

Господ е дал на всички нас дара на възкресението, чрез което духовете ни се обединяват с тела, които нямат физически несъвършенства (вж. Алма 11:42–44).

Майка ми ще изглежда млада и сияеща, а следите от възрастта и годините на физическо страдание ще бъдат премахнати. Това ще бъде един дар за нея и за нас.

Но тези от нас, които желаем да бъдем с нея завинаги, трябва да направим избори, които да ни направят достойни да живеем там, където живеят в слава Отца и възлюбеният Му възкръснал Син. Това е единственото място, където семейният живот може да продължи завинаги. Свидетелството ми за тази истина увеличи решимостта ми аз, а също и любимите ми хора, да бъдем достойни за най-високата степен на селестиялното царство чрез действието на Единението на Исус Христос в живота ни (вж. У. и З. 76:70).

Чрез молитвите за причастието Господ ни предлага напътствия в това търсене на вечния живот; те помагат на мен и могат да помагат и на вас.

Поканени сме да подновяваме кръщелните си завети във всяко събрание за причастие.

Обещаваме винаги да помним Спасителя. Символите на жертвата Му ни помагат да оценим огромната цена, която е платил, за да счупи оковите на смъртта, да ни предложи милостта си и да осигури опрощение на всичките ни грехове, ако изберем да се покаем.

Обещаваме да спазваме Неговите заповеди. Четенето на Писанията и словата на живите пророци и слушането на вдъхновени говорители в нашите събрания за причастие ни напомня за нашите завети да вършим това. Светият Дух напомня на ума и на сърцето ни заповедите, които най-много имаме нужда да спазваме в този ден.

В молитвите за причастието Бог ни обещава да изпрати Светия Дух да бъде с нас (вж. Мороний 4:3; 5:2; У. и З. 20:77, 79). Забелязал съм, че в този момент Бог може да

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Трябва да
"оприличи(м) всички свети писания за нас, та да могат да бъдат за наша полза и поука" (1 Нефи 19:23). Може да прочетете молитвите за причастието, които се намират в Учение и Завети 20:76–79. След като прочетете ученията на президент Айринг относно молитвите за причастието, може да поканите тези, които учите, да си помислят за начини, по които тези молитви могат да насочват живота им и да им помагат да се завърнат да живеят отново с Небесния Отец и Исус Христос.

проведе с мен нещо като лично интервю. Той ми напомня моите угодни Нему постъпки, моята нужда от покаяние и опрощение, а също и имената и лицата на хората, на които Той иска да служи в Негово име.

През годините, това повтарящо се преживяване превърна надеждата ми в

чувство на милосърдие и ми донесе увереността, че милостта е отключена за мен от Единението и Възкресението на Спасителя.

Свидетелствам, че Исус е възкресеният Христос, нашият Спасител и съвършен пример и водач към вечен живот. ■

Личното ви интервю с Бог

Президент Айринг ни учи, че като слушаем молитвите за причастието, можем да се почувстваме като на лично интервю с Бог. Президент Айринг предлага следните три точки. Запишете тези въпроси в дневника си и размишлявайте върху тях всяка неделя през този месец. Като

размишлявате и получавате вдъхновения от Светия Дух, може да запишете и тях в дневника си.

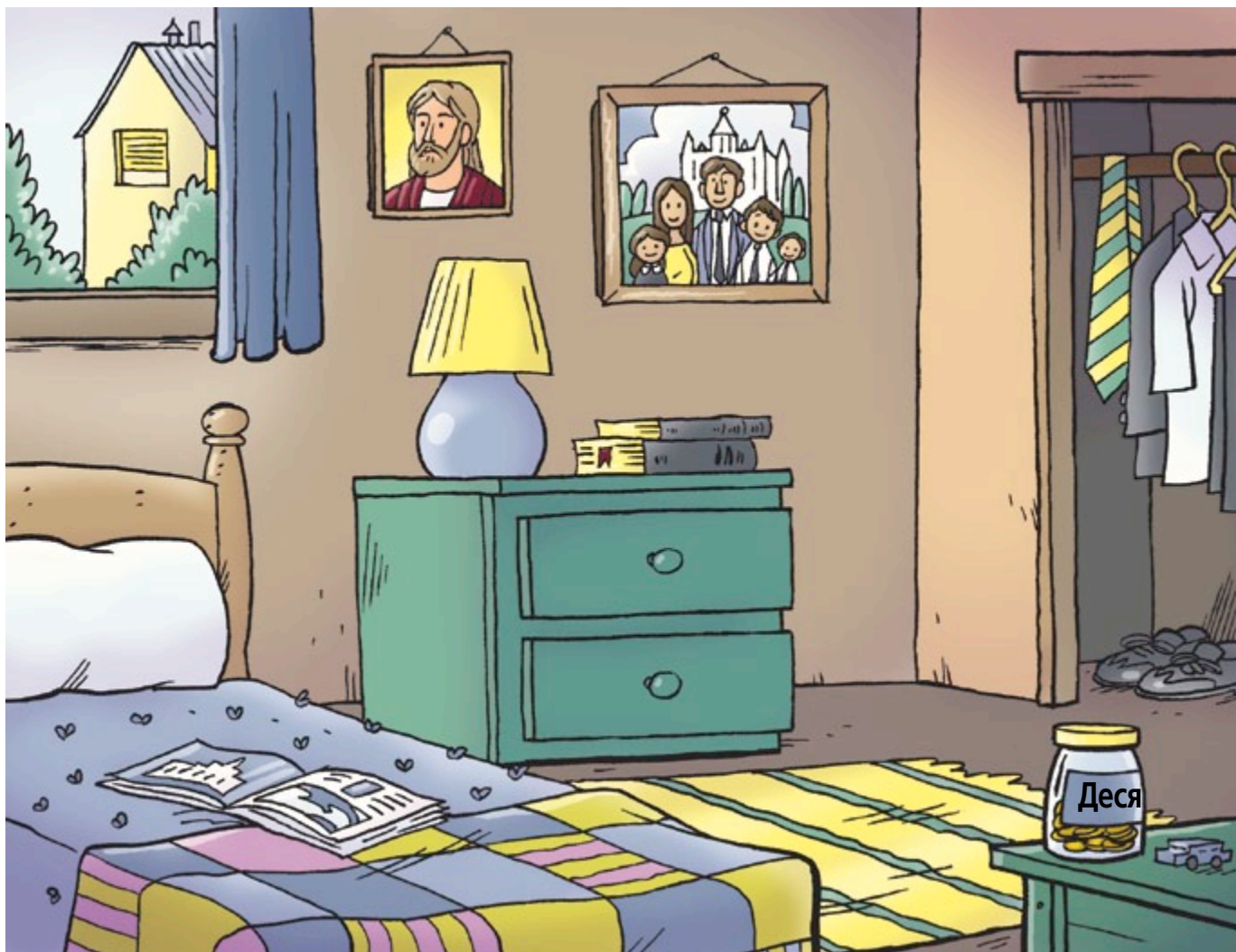
- Какво съм направил(а), от което Бог е доволен?
- За какво трябва да се покая или да поискам опрощение?
- На кого иска Бог да служа?

ДЕЦА

Винаги помнете Исус

Джейкъб се опитва винаги да си спомня за Спасителя (У. и З. 20:77). Разгледайте спалнята му.

Забелязвате ли нещо, което може да му помага винаги да си спомня за Исус?

Изучете този материал с молитва и, ако е уместно, го обсъдете с посетения от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот. За повече информация, отидете на reliefsociety.lds.org.

Храмовите завети

Спасителните обреди, получавани в храма, позволяващи ни един ден да се завърнем при нашия Небесен Отец като вечно семейство и да бъдем надарени с благословии и сила свише, си струват всяка жертва и всяко усилие¹, казва президент Томас С. Монсън. Ако все още не сте били в храма, може да се подготвите да получите свещените храмови завети като:

- Вярвате в Небесния Отец, Исус Христос и Светия Дух.
- Поддържате свидетелството си за Единението на Исус Христос и възстановеното Евангелие.
- Подкрепяте и следвате живия пророк.
- Бъдете достойни за храмова препоръка като плащате десетък, бъдете морално чисти, бъдете честни, спазвате Словото на мъдростта и живеете в хармония с ученията на Църквата.
- Отделяте време, таланти и средства за изграждането на Господното царство.
- Участвате в работата по семейната история².

Президент Монсън казва също: “Като си спомняме заветите, които сключваме (в храма), ще бъдем по-способни да понесем всяко изпитание и да преодолеем всяко изкушение”³.

От Писанията

Учение и Завети 14:7; 25:13; 109:22

БЕЛЕЖКИ

1. Томас С. Монсън, “Светият храм—маяк към света,” *Луахона*, май 2011 г., стр. 92.
2. Вж. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* 2011 г., стр. 21.
3. Томас С. Монсън, *Луахона*, май 2011 г., стр. 93.
4. *Daughters in My Kingdom*, стр. 29–30.
5. Сара Рич, в *Daughters in My Kingdom*, стр.30.

Вяра, семейство, взаимопомощ

От нашата история

“Над 5 000 светии се струпали в храма в Наву след освещаването му. ...

Силата, властта и благословиите на храмовите завети давали сила на светиите от последните дни по време на пътуването им (на запад), когато (търпели) студ, жега, глад, бедност, болест, нещастни случаи и смърт”⁴.

Подобно на много други сестри от Обществото за взаимопомощ, Сара Рич служила като храмова работничка. Тя казала за преживяването си: „Защото ако не бяха вярата и знанието, дадени ни в онзи храм чрез ... Духа Господен, пътуването ни щеше да бъде като скок в тъмното. ... Но ние имахме вяра в нашия Небесен Отец, ... чувствайки, че сме Неговите избрани люде ... , и вместо тъга, ние чувствахме радост, че денят на нашето избавление е дошъл”⁵.

За верните жени светии от последните дни пътуването не било „скок в тъмното”. Те били укрепвани от храмовите си завети.

Какво мога да направя?

1. Ходя ли редовно в храма?
2. Насърчавам ли сестрите да получат храмовите благословии?

ИЗУЧАВАНЕ ЗАЕДНО НА РЕЧИ ОТ КОНФЕРЕНЦИЯТА

Промяната в начина, по който обсъждахме конференцията, значително подобри евангелските ни разговори като семейство.

От Грег Бати

От много години сме изпитвали радост от това да четем изданието от конференцията като семейство, по една статия всеки път. Когато започнахме, просто се събирахме около масата и се редувахме в четенето по един абзац на глас. Обаче открихме, че четем, за да свършим, без да спираме, за да осмисляме посланията.

За да получим повече от това, което четяхме, съпругата ми и аз купихме по един брой от конференнтното издание за всеки член на семейството ни и планирахме колко речи ще изучаваме всяка седмица, за да може да прочетем всичките преди следващата обща конференция. Някои седмици четяхме само по една реч, други седмици бяха две, но всеки от нас трябваше да изучава речта и да отбележи пасажите, които му харесват. След това на семейната домашна вечер си четяхме един на друг подчертаните от нас пасажки.

Много често децата ни имаха въпроси, които дадоха началото на обсъждане, или аз и съпругата ми задавахме въпроси, възникнали от нашето изучаване. За нас беше ценно да чуем как нашите младежи ни обясняват отговорите си на тези въпроси като споделят неща,

които са научили в Семинара, на църква или по време на личното си изучаване. Това се превърна в отличен начин да чуваме неофициалните си свидетелства, и то редовно, в много уютна и спокойна атмосфера.

Скоро открихме, че това повлия и на сутрешното ни изучаване на Писанията. През някои дни успяхме да прочетем само няколко стиха преди да свърши времето поради обсъждането на тези стихове и начина, по който те се прилагат в случващото се около нас.

Сутрините ни сега са изпълнени с разговори, смях и единство, преди всеки един от нас да тръгне по личните си задачи. Имаме силни свидетелства за съвета на пророка ни да изучаваме и да се молим заедно ежедневно. Семейството ни се превърна в среда, в която всеки се учи и укрепва от останалите. Всичко това е резултат на желанието ни да получим повече от общата конференция. ■

Грег Бати живее в Юта, САЩ.

ИЗУЧАВАЙТЕ И ПРИЛАГАЙТЕ ПОСЛАНИЯТА ОТ КОНФЕРЕНЦИЯТА

„Помнете, че посланията, които чухме по време на тази конференция, ще бъдат отпечатани в майските броеве на списанието *Лиахона*. Приканвам ви настойчиво да ги изучавате, да размишлявате над техните поучения и после да ги прилагате в живота си“.

Президент Томас С. Монсън,
„Заключителни слова,“ *Лиахона*,
май 2010 г., стр. 113.

КОЛКО Е ВАЖНО ДА ИМАШ ДОБРИ ПРИЯТЕЛИ

Приятелите имат силно влияние върху действията ни, особено в младостта ни. “Те ще окажат влияние на начина, по който мислите и постъпвате и дори ще помогнат да се определи каква личност ще станете”¹. А когато изберете добри приятели, „те ще бъдат голяма сила и благословия за вас. ... Ще ви помогнат да станете по-добър човек и ще направят така, че да е по-лесно за вас да живеете според Евангелието на Исус Христос”².

На страници 52–53 от този брой, Илейн Ш. Долтън, общ президент на Младите жени, ни учи колко е важно да търсим и да бъдем добри приятели. „Да търсим най-висшето добро за някой друг е същността на истинското приятелство”, казва тя.

Изграждането на приятелства въз основата на тези принципи ще помогне на младежите да изградят трайни приятелства и социални умения, които отиват отвъд ставането на „приятели” в социалните мрежи в Интернет. Като родител можете да помагате на децата си да разберат колко е важно да бъдат добри приятели и да избират приятели, които ще ги насърчават да живеят според Евангелието. Следните предложения могат да ви помогнат.

Предложения за преподаване на младежите

- Като семейство, потърсете из Писанията примери за добри

приятели. Обсъдете какви качества са направили тези приятелства силни. Вземете примера на Давид и Ионатан (вж. 1 Царете 18–23), Рут и Ноемин (вж. Рут 1–2) и Алма и синовете на Мосия (вж. Мосия 27–28; Алма 17–20)³.

- Прегледайте раздела за приятелите в *За укрепването на младежите*. Споделете с вашите тийнейджъри как приятелствата са повлияли на живота ви. Помолете ги да споделят как са повлиявали на техни приятели и как те са им повлиявали.
- Прочетете статията на сестра Долтън в този брой. Обсъдете целта на дъщеря ѝ, Еми, да търси добри приятели. Помогнете на вашите деца да си поставят цели за вида приятели, които искат да имат и да бъдат.
- Планирайте семейна домашна вечер, в която да споделите идеи за създаването на приятелства, като например: „За да имаш добри приятели, бъди добър приятел. Искрено се интересувай от другите, усмихвай се и им показвай, че те е грижа за тях. Бъди вежлив с всички и ги уважавай, като се въздържа от сдъне и критикуване на хората около теб”⁴.

СТИХОВЕ В ПИСАНИЯТА ЗА ПРИЯТЕЛСТВОТО

Притчи 17:17; 18:24

Еклисиаст 4:9–10

Матей 25:34–40

Лука 22:32

Мосия 18:8–9

Предложения за преподаване на деца

- Да си приятел означава да помагаш на другите. Прочетете “Да подкрепим Кейлъб” в *Лиакхона* от март 2009 г. и поговорете с децата си за начини, по които могат да бъдат мили с всички, които срещат.
- Във всички ситуации трябва да решаваме какъв приятел искаме да бъдем. Изпейте заедно “Опитвам се да бъда като Исус”⁵ и след това поговорете с децата за това как могат да изберат да бъдат добри приятели, като Спасителя, в най-различни ситуации. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *За укрепването на младежите* (брошура, 2011 г.), стр. 16
2. *За укрепването на младежите*, стр. 16.
3. Вж. Джефри Р. Холанд, “Real Friendship,” *New Era*, юни 1998 г., стр. 62–66.
4. *За укрепването на младежите*, стр. 16.
5. “Опитвам се да бъда като Исус,” *Children’s Songbook*, стр. 78–79.

СВЕТИЯТ ДУХ УТЕШАВА, ВДЪХНОВЯВА И СВИДЕТЕЛСТВА

Дарът на Светия Дух е една от най-големите благословии, които можем да получим в този живот, защото Светият Дух ни утешава, вдъхновява, предупреждава, пречиства и напътства. Той може да ни изпълни “с надежда и със съвършена любов” (Мороний 8:26). Той ни учи на “истината за всичко” (Мороний 10:5). Чрез Светия Дух получавате откровение и духовни дарове от Бог. Най-важното, чрез Светия Дух получавате свидетелствата си за Небесния Отец и Исус Христос.

Преди да се кръстите, можете да чувствате Светия Дух от време на време. Но само чрез получаването на дара на Светия Дух след кръщенето ви, можете да се наслаждавате на постоянното спътничество на Светия Дух, при условие, че сте

достойни. Този дар е бил даден от носител на Мелхиседековото свещеничество чрез полагането на ръце (вж. Деянията 19:6; У. и З. 33:15). Всяка неделя след това можете да подновявате кръщелните си завети като вземате от причастието и по този начин получавате Господната благословия да може “винаги да имате Неговия Дух” да бъде с вас (У. и З. 20:77).

Светият Дух, често споменаван като Духът, е третият член на Божеството. Пророкът Джозеф Смит учи: “Отец има тяло от плът и кости тъй осезаемо, както и човешкото, Синът също; но Светият Дух няма тяло от плът и кости, а е личност от Духа. Ако не беше тъй, Светият Дух нямаше да може да обитава в нас” (У. и З. 130:22).

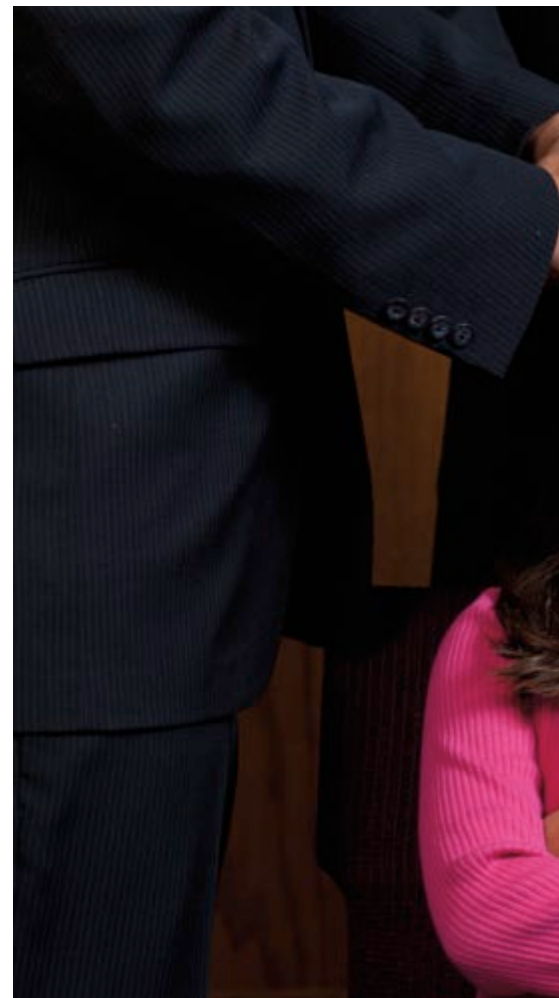
“Защото Духът Господен не обитава несвети храмове” (Еламан 4:24), ние трябва да бъдем достойни за спътничеството Му. Някои от нещата, които ни правят достойни са: да имаме добродетелни мисли, да живеем почтено и да се стремим да спазваме заповедите. ■

За повече информация, вж. 2 Нефи 31:13, 17; 32:5; 3 Нефи 27:20; Мороний 10:5–8; Джозеф Смит—История 1:70.

НЕ ТРЯБВА ДА ПРИЕМАМЕ ТОЗИ ДАР КАТО ДАДЕНОСТ

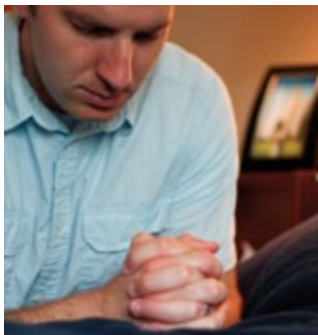
„Както и всички други дарове, този трябва да бъде получен и приет, за да може да му се наслаждаваме. Когато свещеническите ръце бяха положени върху главата ви, за да ви потвърдят като член на Църквата, вие чухте думите: „Приеми Светия Дух“. Това не означава, че Светият Дух безусловно е станал ваш постоянен спътник. Писанията ни предупреждават, че Духът Господен „не ще владее вечно в човека“ (Битие 6:3). Когато сме потвърдени като членове, ни се дава *правото* да имаме спътничеството на Светия Дух, но това е право, което трябва да се стремим да получаваме чрез нашето послушание и достойнство“.

Старейшина Джозеф Б. Уъртлин (1917–2008) от Кворума на дванадесетте апостоли, “Неописуемият дар,” *Лиахона*, май 2003 г., стр. 28.

След като получим дара на Светия Дух, можем да правим много неща, за да поканим влиянието Му в живота си:

Да се молим.

Да изучаваме Писанията.

Да вземаме достойно от причастието.

Да посещаваме храма.

Да гледаме полезни материали, да използваме благоприятен език и да имаме добродетелни мисли.

СМЪРТ И ЖИВОТ

ГЛЕДНАТА ТОЧКА НА ПИОНЕРИТЕ ЗА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

Когато ранните членове на Църквата се отправяли към западните Съединени щати, за да се съберат със светиите, те се срещали със смъртта, но били укрепвани от новата си вяра във възстановеното Евангелие. Следват няколко откъса от истории на пионери, които показват вярата на светиите във Възкресението, заедно с успокояващите учения от първите пет президента на Църквата.

Разказ за един баща, безименен скандинавски светия от последните дни, чиито млад син починал по време на пътуването от Ню Йорк до Юта през 1866 г.:

„С помощта на един приятел изкопахме малкия гроб и положихме тленните останки в него. Детето, умиращо от заразна болест, нямаше събрани оплаквачи, нямаше официална церемония, нямаше цветя, нито духовна песен, нито надгробна реч. Но преди да си тръгне, опечаленият баща произнесе кратка освещаваща молитва на родния си език (датски) както следва: ...

„Небесни Отче: Ти ми даде това малко съкровище—това прекрасно момченце, а сега си го повикал при Теб. Моля Те, позволи на останките му да лежат тук необезпокоявани до утрото на Възкресението. Нека бъде Твоята воля. Амин”.

И ставайки от земята, прощалните му думи бяха:

“Сбогом, скъпи мой малък Ханс—мое красиво момченце”. Тогава с наведена глава и с болка в сърцето той решително тръгна по пътя към мястото си за лагеруване”¹.

Президент Джозеф Смит (1805–1844):

“Колко утешително за опечалените е, когато бъдат призовани да се разделят с техен съпруг, съпруга, баща, майка, дете или скъп роднина, да знаят, че макар тленното тяло да е върнато в земята и да се е разпаднало, те отново ще бъдат възкресени да обитават във вечните пламъци в безсмъртна слава, без повече печал, страдание или смърт, но ще бъдат наследници на Бог и сънаследници с Исус Христос”².

Джозеф Уотсън Йънг (1828–1873), племенник на Бригъм Йънг, който пътувал от Англия до Съединените Щати през 1853 г.:

„Беше скръбна сцена, да се остави близкия човек в тихата тъмнина на късния нощен час, в присъствието само на няколко самотни свидетели. ... Той нямаше никой роднина на борда или някой, който да скърби за него, освен един друг служител. Ето най-съкровените надежди на човешката природа, разбити в един миг. Този младеж е изоставил всичко, за да отиде в Сион и сърцето му е горяло в очакване на бъдещето, без да предполага, че е щял да остави смъртното си тяло на гладните вълни. Обаче той е умрял не като тези, които нямат надежда, защото той се бе помирил с неговия Бог и имаше пълната увереност за величествено възкресение в утрото на праведните”³.

Вдясно:
Президент
Бригъм Йънг.
Горе: Джозеф
Уотсън Йънг.

Президент Бригъм Йънг (1801–1877):

„Каква тъмна долина и сянка е това, което наричаме смърт! Да преминеш през това състояние, що се отнася до смъртното тяло, в състояние на пустота, колко е странно всичко това! Колко е тъмна тази долина! Колко мистериозен е този път, а трябва да го изминем сами. Бих искал да ви кажа, мои приятели и братя, ако можехме да видим нещата както са в действителност и както ще ги видим и разберем, тази тъмна сянка и долина е толкова незначителна, че като я прекосим, като се обърнем назад и я погледнем, ще си помислим, че това е най-голямото предимство на цялото ми съществуване, защото аз преминах от състояние на скръб, страдания и мъка, тъга, нещастие, болка и разочарование, в състояние, в което напълно мога да се наслаждавам на живота, доколкото това е възможно без тяло”⁴.

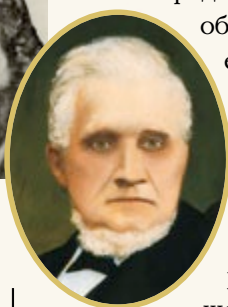

Дан Джоунс (1811–1862), член на Църквата от Уелс, който заедно с госпожа Уилямс и други членове на Църквата, отплавал за Съединените Щати през 1849 г.:

„Състоянието на госпожа Уилямс от Ънисъбонт, близо до Трегарон (Уелс), бързо се влошава и изглежда тя няма да живее още дълго. ... Тя каза, че най-голямата почест, която е получавала, е била да стане член на истинската църква на Божия Син, че в сърцето ѝ няма страх относно идния живот и че религията ѝ сега е доказала силата си повече от всякога. ... Тя сериозно посъветва синовете си да продължат да са верни до смъртта, за да получат заедно с нея едно по-добро възкресение. ... Тя продължи да е с бодър ум през цялата нощ и в четири и петнадесет на следващата сутрин духът ѝ си замина в мир, оставяйки усмивка на устните ѝ”⁵.

Вдясно:
Президент
Джон Тейлър.
Горе: Дан
Джоунз.

Президент Джон Тейлър (1808–1887):

„Колко утешително е за тези, които са призвани да скърбят за загубата на скъпите си приятели поради смъртта им, да знаят, че отново ще общуват с тях! Колко насърчително е за всички, които живеят съгласно разкритите ни истинни принципи, вероятно още повече тези, чийто живот е добре изживян, които са носили тегобите на времето, да разберат, че не след дълго ще разбием ограниченията на гроба и ще излезем живи и безсмъртни души, да се наслаждаваме на компанията на нашите доверени и изпитани приятели, без да сме повече тормозени от мисълта за смъртта, и да довършим делото, което Отец ни е възложил да извършим!”⁶

Андрю Дженсън (1850–1941), имигрант от Дания, който пътувал с групата на Андрю Х. Скот от Небраска, САЩ, до Юта през 1866 г.:

„Когато виждахме как техните (на нашите спътници) тленни останки биват полагани в майката земя, в пу-стошта, ние всички плачехме или ни се плачеше; защото мисълта за погребва-нето на нашите близки по този начин, когато приятелите и роднините трябва веднага да тръгват, без да имат надеж-дата някога да посетят лобните места на техните мъртви, беше наистина едно тъжно изпитание за нас. ... Но техните гробове ще бъдат намерени, когато Гавраил засвири с тръбата си в утрото на първото въз-кресение. Тези починали хора така положиха телата си, докато вървяха към Сион. Господ ги бе призовал у дома преди да стигнат до крайната си точка; не им бе позво-лено да видят Сион в плътта; но те ще получат слава и

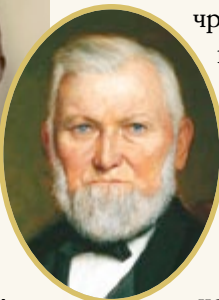
ще се радват от тук насетне; защото те умряха, докато се стараеха да се подчиняват на Бог и да спазват заповеди-те Му, а блажени са тези, които починат в (Господа)”⁷.

Президент Уилфърд Уудръф (1807–1898):

„Без Евангелието на Христос разделението чрез смъртта е една от най-мрачните теми, върху които да размишляваме, но почти веднага след като приемем Евангелието и научим за принципа на възкресени-ето, тъгата, скръбта и страданието, свързани със смъртта, до голяма степен изчезват. ... Възкресението на мъртви-те се появява пред просветления ум на човека и той има основа, на която духът му може да намери покой. Това е позицията на светиите от последните дни днес. Знаем за себе си, че не тънем в невежество относно тази тема; Господ ни е дал откровение за нея и ние разбираме принципа на възкресението на мъртвите и че Евангелието дава яснота за живота и възкресението”⁸.

Вдясно:
Президент
Уилфърд
Уудръф. Горе:
Андрю Дженсън.

Правописът, пунктуацията, главните букви и граматиката са били стандартизирани там, където е било нужно за подобряване на четливостта.

БЕЛЕЖКИ

1. Робърт Ейвсън, “Leaves from the Journal of a Boy Emigrant,” *Deseret News*, 12 март, 1921 г., 4:7; налично на lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2007 г., стр. 56.
3. Джозеф У. Йънг, *Journal*, 6 март, 1853 г., Библиотека за църковна история, Солт Лейк Сити, Юта; налично в Интернет на

Уилям Драйвър (1837–1920), пионер, който пътувал от Англия за Ню Йорк, САЩ, през 1866 г.:

„Уили, най-скъпото ми дете, бе много болен през цялата нощ до 7:30 сутринта, когато беше освободен от мъките си. Бог да благослови скъпата му душа. Как страда той. Смъртта му бе причинена от счупването на каруцата на г-н Поултър в Сейнт Анс Хил, Уондсуърт, графство Съри, Англия. О, колко ми е тежко поради тази голяма мъка. О, Господи, помогни ми, чрез силата Ти, да я понеса като дадена от Теб и ми помогни да мога по-благородно и вярно да Ти служа и да мога да живея,

Вдясно:
Президент
Лоренцо Сноу.
Горе: Уилям
Драйвър.

за да се подготвя да го срещна в един по-щастлив и по-добър свят със скъпата му сестричка Елизабет Мериън и при възкресението на праведните да мога да съм там, за да се срещна с тях”⁹.

Президент Лоренцо Сноу
(1814–1901):

„В идния живот телата ни ще бъдат славни и неподвластни на болести и смърт. Няма по-красиво нещо от човека в неговото възкресено и славно състояние. Няма по-прекрасно нещо от това да сме в това състояние и да бъдем заедно със съпругите, децата и приятелите си”¹⁰. ■

адрес mormonmigration.lib.byu.edu.

4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, 1997 г., стр. 273.

5. “A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*,” в книгата на Роналд Д. Денис, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, том 2, 1987 г.), стр. 164–165; налично на mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor*, 2001 г.), стр. 50–51.

7. Andrew Jenson, дневник, 20 август, 1866 г., в *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 8 октомври, 1866 г., Библиотека за църковна история, Солт Лейк Сити, Юта, б; налично на lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff*, 2004 г., стр. 82–83.

9. Frank Driver Reeve, ed., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver*, 1942 г., стр. 42; налично на mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Лоренцо Сноу, в *Conference Report*, окт. 1900 г., стр. 63.

От старейшина
Ръсел М. Нелсън

От Кворума на
дванадесетте апостоли

Мисията и служението на ИСУС ХРИСТОС

*Най-доброто доказателство за
нашето преклонение пред Исус е нашето
ревностно подражание на Него.*

Бидейки един от “специалните свидетели за името Христово по целия свят” (У. и З. 107:23), аз вярвам, че служа най-добре като преподавам и свидетелствам за Него. Първо, бих искал да задам същите въпроси, които Той някога е задал на фарисеите: „Какво мислите за Христа? Чий Син е?” (Матей 22:42).

Тези въпроси често ми идват на ума, когато се срещам с ръководители на правителства и различни религиозни деноминации. Някои признават: „Исус бе велик учител”. Други казват: „Той бе пророк”. Други просто не Го познават. Не трябва да сме много изненадани от това. Все пак, сравнително малко хора разполагат с истините на възстановеното Евангелие като нас. Членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни са малобройно малцинство сред тези, които заявяват, че са християни.

Обстоятелствата ни днес са били предречени преди векове от Нефи:

“И стана така, че аз погледнах църквата на Агнеца Божий и броят на членовете ѝ беше малък ... ; въпреки това аз видях, че църквата на Агнеца, които бяха светиите Божии, бяха също по лицето на цялата земя; и нейните владения по лицето на земята бяха малки. ...

И стана така, че аз, Нефи, съзрях силата на Агнеца Божий, която слезе върху светиите на църквата на Агнеца и върху заветния народ Господен, който бе пръснат по цялото лице на земята; и те бяха въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава” (1 Нефи 14:12, 14).

Тази праведност, тази сила и тази слава—действително, всичките ни многобройни благословии—произлизат от знанието ни за Господ Исус Христос, подчинението ни на Него и благодарността и любовта ни към Него.

По време на сравнително краткия Си смъртен живот, Спасителят постигнал две всеобхватни цели. Една от тях е Неговото “дело и слава—да се осъществят

безсмъртието и вечния живот на човека” (Моисей 1:39). Другата я излага съвсем просто: “Защото ви дадох пример да правите и вие както Аз направих на вас” (Иоана 13:15).

Първата Му цел познаваме като Единението. Това е величествената Му мисия в земния живот. Към хората в древна Америка, възкресеният Господ казва в какво се състои мисията Му:

„Аз дойдох в света, за да върша волята на Моя Отец, защото Моят Отец Ме изпрати.

И Моят Отец Ме изпрати, за да мога да бъда издигнат на кръста; за да мога, като бъда издигнат на кръста, да привлека всички човечеци към Мене” (3 Нефи 27:13–14).

По-нататък в проповедта си, Той разкрива втората Си цел—да бъде наш пример: “Вие познавате нещата, които трябва да вършите ... ; защото делата, които сте Ме виждали да върша, и вие ще ги вършите също” (3 Нефи 27:21).

Първата Му цел съм определил като Неговата *мисия*. Втората Му цел бих искал да определя като Неговото *служение*. Нека разгледаме тези два компонента от живота Му—Неговата мисия и Неговото служение.

Мисията на Исус Христос—Единението

Мисията Му е била Единението. Тази мисия е била само Негова. Бидейки роден от смъртна майка и безсмъртен Баща, Той е бил единственият способен доброволно да даде живота Си и да Си го вземе отново (вж. Иоана 10:14–18). Славните последици от Неговото Единение са безкрайни и вечни. Той отнема жилото на смъртта и прави временна скръбта от гроба (вж. 1 Коринтяните 15:54–55). Неговата отговорност за Единението била известна дори преди

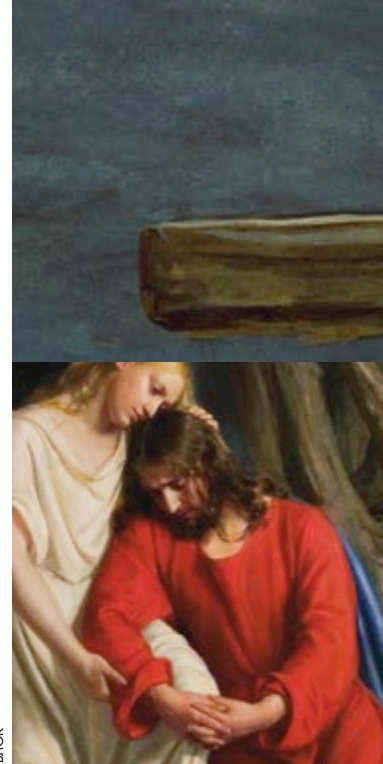
Сътворението и Падението. То има за цел не само да осигури възкресение и безсмъртие на цялото човечество, но и да може да бъдат простени греховете ни—съгласно условията, определени от Него. Така Единението отваря пътя, по който можем завинаги да живеем отново с Него и с нашите семейства. Тази възможност представлява вечния живот за нас—най-великият Божий дар за хората (вж. У. и З. 14:7).

Никой друг не би могъл да осъществи Единението. Нито един човек, дори и най-богатият и най-силният, не би могъл да спаси и една душа—дори своята собствена (вж. Матей 19:24–26). И от никой друг не би се изискало или би му било позволено да пролее кръвта си за вечно спасение на друго човешко същество. Исус го е направил “еднаж за винаги” (Евреите 10:10).

Въпреки че Единението е било осъществено през новозаветни времена, събития от Стария завет често предричали неговата важност. На Адам и Ева е било заповядано да принесат жертви по “подобие на жертвата на Единородния на Отца” (Моисей 5:7). Как? Чрез проливането на кръв. От собствения си опит те потвърдили стиха, че “животът на тялото е в кръвта” (Левит 17:11).

Лекарите знаят, че, когато кръвта спре да достига до някой орган, започват проблеми. Ако спре притокът на кръв до някой крак, може да последва гангрена. Ако спре притокът на кръв до мозъка, може да се стигне до инсулт. Ако кръвта спре да се движи нормално през коронарна артерия, може да се стигне до сърдечен удар. А ако има неконтролируем кръвоизлив, се стига до смърт.

Адам, Ева и поколенията след тях научили, че, когато пролеели кръвта на някое животно, неговият живот свършвал.

ЖЕНО, ВЪЖ СІНА СИ (СТАВАТ МАТЕР), ОТ ДЖЕЙМС ТИСЪТ © ВРОСКИУН МУЗЕУМ, ВРХУЛИН, НЮ ЙОРК; ВПОЖКА: ДЕТАЙЛ ОТ В ГЕТСИМАНСКАТА ГРАДИНА, ОТ КАРП ХАЙНРИХ БЛОК

Снаси-
телят
започ-
нал да пролива
кръвта Си за
цялото чове-
чество не на
кръста, където
била завърше-
на агонията
на Единени-
ето, а в Гет-
симанската
градина.

За техните жертвени ритуали не е било достатъчно просто *което и да е* животно. Трябвало е то да е първородното на стадото и да е без несъвършенства (вж. например Изход 12:5). Тези изисквания са били също така символ на по-нататъшната жертва на безгрешния Агнец Божий.

На Адам и Ева е била дадена заповед: “Затова ти ще вършиш всичко, което вършиш, в името на Сина и ще се покаяваш и ще призоваваш Бога в името на Сина навеки” (Моисей 5:8). Оттогава до средата на времето, жертвоприношенията на животни продължили да са символ на по-нататъшното Единение на Сина Божий.

Когато било извършено Единението, тази велика и последна жертва изгълнила закона на Моисей (вж. Алма 34:13–14) и преустановила практикуването на животински жертвоприношения, при които се учело, че “животът на тялото е в кръвта” (Левит 17:11). Исус обяснил как елементите на древната жертва са включени в Единението и се възпоменават символично чрез причастието. Обърнете внимание на казаното за живота, плътта и кръвта:

„Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.

Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и аз ще го възкреса в последния ден” (Иоана 6:53–54).

Поради Единението на Исус Христос, цялото човечество—толкова, колкото поискат—ще бъдат изкупени. Спасителят започнал да пролива кръвта Си за цялото човечество не на кръста, а в Гетсиманската градина. Там Той поел върху Си тежестта на греховете на всички, които някога ще се родят. Под тази огромна тежест, Той кръвял от всяка пора (вж. У. и З. 19:18). Агонията на Единението била довършена на кръста на Голгота.

Значимостта на Единението се обобщава от Пророка Джозеф Смит. Той казва: “Основните принципи на нашата вяра са свидетелствата на апостолите и пророците относно Исус Христос за това, че Той умря, бе погребан и се вдигна отново на третия ден, и се въздигна в небесата; и всички други неща, които принадлежат на нашата религия, са само допълнение към него”¹.

С тази власт и с огромна благодарност аз казвам това и свидетелствам за Него.

Служението на Исус Христос—Примерът

Следващата цел на Господ по време на земния живот е да Ни служи за пример. Примерният Му живот се съдържа в Неговото земно служение. То включва ученията, притчите и проповедите Му. Включва чудесата Му, Неговата любяща милост и дълготърпението Му към децата човешки (вж. 1 Нефи 19:9). Включва състрадателното Му използване на свещеническата власт. Включва праведното Му негодувание, когато заклеява греха (вж. Римляните 8:3) и когато разтурва масите на среброменителите (вж. Матей 21:12). Включва и разочарованията Му. Той е презириан, бичуван и отхвърлен от Своя собствен народ (вж. Мосия 15:5)—дори предаден от един ученик и отречен от друг (вж. Иоана 18:2–3, 25–27).

Колкото и прекрасни да са Неговите дела на служба, те не са запазени само за Него. Няма ограничение за това колко хора могат да следват примера на Исус. Подобни действия са били извършвани и от Неговите пророци и апостоли, а също и от други Негови овластени служители. Мнозина са били преследвани заради Него (вж. Матей 5:10; 3 Нефи 12:10). В днешно време вие познавате братя и сестри, които искрено са се стремили—дори и на ужасна цена—да следват Господния пример.

Така и трябва да бъде. Такава е Неговата надежда за нас. Господ е поискал от нас да следваме примера Му. Призивът Му е ясен:

- “Какви човеци трябва да бъдете вие? ... Тъкмо какъвто съм аз” (3 Нефи 27:27; вж. също 3 Нефи 12:48).
- “Дойдете след Мене и аз ще ви направя ловци на човеци” (Матей 4:19).
- “Защото ви дадох пример да правите и вие както аз направих на вас” (Иоана 13:15; вж. също Иоана 14:6).

Тези и други подобни стихове не са били написани като предложения. Това са божествени заповеди! Ние трябва да следваме примера Му!

За да улесним желанието си да Го следваме, нека обърнем внимание на пет аспекта на Неговия живот, на които да подражаваме.

Обич

Ако попитам коя черта от живота Му бихте посочили първо, мисля, че бихте назвали Неговата способност да обича. Това би включило Неговото състрадание, доброта, милосърдие, отдаденост, прощане, милост, справедливост и така нататък. Исус е обичал Своя Отец и Своята майка (вж. Иоана 19:25–27). Той е обичал семейството Си и светиите (вж. Иоана 13:1; 2 Солунците 2:16). Той е обичал грешника без да го извинява за греха (вж. Матей 9:2; У. и З. 24:2). И ни е учил как да показваме любовта си към Него. Той казва: “Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди” (Иоана 14:15). Тогава, за да подчертае, че любовта Му не е безусловна, Той добавя: “Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми; както и аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов” (Иоана 15:10; вж. също У. и З. 95:12; 124:87).

Друг израз на любовта на Спасителя е Неговата служба. Той е служил на Отца Си, служил е на хората, с които е живял и работил. Ние трябва да следваме примера Му и по двата начина. Ние трябва да служим на Бог, “да ходи(м) във всичките Му пътища, да Го люби(м)” (Второзаконие 10:12; вж. също 11:13; Исус Навиев 22:5; У. и З. 20:31; 59:5). И трябва да обичаме ближните си като им служим (вж. Галатяните 5:13; Мосия 4:15–16). Трябва да започнем със семействата си. Силната любов, която обвързва родителите към децата им, се изгражда чрез службата им към тях по

Това, което отличавало

Неговото преподаване от всички други учители, било, че Той преподавал истини с вечно значение. Само Той би могъл да разкрие нашата цел в живота.

ПРОПОВЕДА НА ПЛАНИНАТА, ОТ ДЖЕВЪМС ТИЪСЪ; ВЛОЖКА: ДЕТАЙЛ ОТ ХРИСТОС И БОГАТЫЯТ МИЛАД УПРАВЯТЕЛ, ОТ ХАМФРИХ ХОФМАН, С РАЗРЕШЕНИЕТО НА С. HARRISON CONROY CO.

време на периода на пълната им зависимост. По-късно в живота децата може да имат възможността да се отблагодарят за тази любов, когато служат на възрастните си родители.

Обреди

Един друг аспект на примерния живот на Спасителя е Неговото наблягане на свещени обреди. По време на смъртното Си служение, Той демонстрира колко са важни спасителните обреди. Кръстен е от Иоан Кръстител в река Йордан. Дори Иоан Го пита: „Защо?“

Исус обяснява: „Защото така *ни* е прилично да изпълним всичко що е право” (Матей 3:15; курсивът е добавен). Не само обредът е важен, но и примерът, даден от Исус и Иоан е важен.

По-късно Господ установява обряда на причастие. Той обяснява символизма на причастие и раздава неговите свещени символи на учениците Си (вж. Матей 26:26–28; Марка 14:22–24; Лука 24:30).

Небесният ни Отец също е дал инструкции относно обредите. Той казва: “Трябва да бъдете родени отново в небесното царство от вода и от Духа, и да бъдете очистени чрез кръв, тъкмо кръвта на Моя Единороден, за да можете да бъдете осветени от всеки грях и да се радвате на словата на вечния живот на този свят, и на вечен живот в идния свят, тъкмо на безсмъртна слава” (Моисей 6:59).

По времето на служението на Господ след смъртта Му, били разкрити по-висшите обреди за възвисяване (У. и З. 124:40–42). Той е осигурил условия за изпълнение на тези обреди в Неговите свети храмове. В днешно време умивания, помазвания и надарявания се получават от тези, които са надлежно подготвени за това (вж. У. и З. 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). В храма хората могат да бъдат запечатани за съпруг или съпруга, за предците и потомството си (вж. У. и З. 132:19). Господ е Бог на закона и реда (вж. У. и З. 132:18). Неговото наблягане на обредите е важна част от примера Му за нас.

Молитва

Трети аспект на Господния пример за служение е молитвата. Исус се молил на Отца Си в небесата и е учил и нас как да се молим. Ние трябва да се молим на Бог, Вечният Отец, в името на Неговия Син, Исус Христос,

чрез силата на Светия Дух (вж. Матей 6:9–13; 3 Нефи 13:9–13; Превода на Джозеф Смит, Матей 6:9–15). Обичам великата застъпническа молитва, казана от Господ и записана в Иоана, глава 17. В нея Синът общува свободно с Отца Си от името на учениците Си, които обича. Това е пример за ефективна и състрадателна молитва.

Знание

Четвърти аспект на Господния пример е използването на Неговото божествено знание. Както споменах по-нагоре, много нехристияни признават, че Исус е бил велик учител. Наистина е бил. Но какво наистина отличавало начина Му на преподаване? Бил ли е Той умел инструктор по инженерство, математика или науки? Като Създател на този и други светове (вж. Мойсей 1:33), Той определено би могъл да е. Или като Автор на Свети писания, Той би могъл да преподава как да пишем.

Това, което отличавало Неговото преподаване от всички други учители, било, че Той преподавал истини с *вечно* значение. Само Той би могъл да разкрие нашата цел в живота. Само чрез Него бихме могли да научим за нашето *доземно* съществуване и нашия потенциал *след смъртта*.

Един път Главният Учител казал на скептичните си слушатели, че са имали трима свидетели за Него:

- Иоан Кръстител.
- Делата на Исус.
- Словото на Бог, Вечният Отец (вж. Иоана 5:33–37).

След това Той предложил четвърти свидетел: “Вие изследвате Писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелствуват за Мене” (Иоана 5:39).

Думата *мисля* в този израз може да изглежда на пръв поглед не на място. Но е от изключителна важност за значението, което Исус се е опитвал да предаде. Той е знаел, че много от слушателите Му наистина *мислели*, че вечният живот е в Писанията. Но те са грешали. Само Писанията *не могат* да ни дарят вечен живот. Разбира се, има сила в писанията, но тази сила идва от Самия Исус. Той е Словото: *Логос*. Силата на вечния живот е в Него, който “в началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог” (Иоана 1:1; вж. също 2 Нефи 31:20; 32:3). След това, поради упоритостта на

скептиците към Него, Исус продължил като ги порицал: “И пак не искате да дойдете при Мене, за да имате (вечен) живот” (Иоана 5:40).

Господ може да ни съкруши с върховното Си знание, но не Го прави. Той уважава нашия свободен избор. Дава ни радостта да откриваме. Насърчава ни да се покаяваме за грешките си. Позволява ни да почувстваме свободата, която идва от нашето съзнателно подчинение на Неговия божествен закон. Да, начинът, по който Той използва знанието Си, ни дава голям пример.

Устояване

Пети аспект на Господното служение е Неговата решимост да издържи до края. Той никога не отстъпил от възложената Му мисия. Въпреки, че преживял страдание, което не можем да проумеем, Той не се отказал. Преминавайки през все по-трудни изпитания, Той издържал до края на задачата Си: да направи Единение за греховете на цялото човечество. Последните Му думи, когато висял на кръста, били: “Свърши се” (Иоана 19:30).

Приложение в живота ни

Тези пет аспекта на Неговото служение могат да бъдат прилагани в живота ни. Най-доброто доказателство за нашето преклонение пред Исус е нашето ревностно подражание на Него.

Когато започнем да осъзнаваме кой е Исус и какво е направил за нас, можем да разберем, до известна степен, логиката на първата и най-велика заповед: “Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила” (Марка 12:30). С други думи, всичко, което мислим, вършим и казваме, трябва да идва в резултат на нашата любов към Него и Неговия Отец.

Задайте си въпроса: „Има ли някой, когото обичам повече от Господ?” След това сравнете отговора си със следните стандарти, поставени от Господ:

- „Който люби баща си и майка си повече от Мене, не е достоен за Мене.
- И който люби син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене” (Матей 10:37).

Любовта към семейството и приятелите, колкото и да е голяма, е много по-силно изразена, когато е

Примерният Му живот се съдържа в Неговото земно служение. То включва ученията, притчите и проповедите Му. Включва Неговото състрадателно упражняване на свещеническата власт.

базирана на любовта към Исус Христос. Любовта на родителите към децата има повече смисъл тук и след този живот поради Него. Всички любящи взаимоотношения се въздигат в Него. Любовта на Небесния ни Отец и Исус Христос осигурява светлина, вдъхновение и мотивация да обичаме другите по по-възвишен начин.

Обредите осигуряват насоченост за служба с вечно значение. Родителите трябва да помислят кой е следващия обред, необходим за всяко едно от децата им. Домашните учители трябва да си помислят за подходящ следващ обряд, който е необходим за всяко едно от семействата, на които служат.

Примерът на Спасителя с *молитвата* ни напомня, че личната молитва, семейната молитва и използването на молитви при изпълнението на задачите ни в Църквата трябва да станат част от живота ни. Знаенето и изпълнението на волята на Отца осигурява голяма духовна сила и увереност (вж. У. и З. 121:45). Искаме да бъдем на страната на Господ.

Познанието “за нещата такива, каквито са в действителност и каквито ще станат в действителност” (Яков 4:13) ни позволява да действваме въз основата на истинни принципи и учения. Това знание ще подобрява нашето поведение. Деянията, които иначе биха били повлияни от пориви и емоции, ще бъдат заместени от деяния на разум и праведност.

Решението да *устоим докрай* означава, че няма да искаме да бъдем освободени от призование. Означава, че ще продължим в стремежа си към осъществяването на достойна цел. Означава, че никога няма да се откажем от някой, когото обичаме и се е отклонил. Също така означава, че винаги ще ценим вечните ни семейни взаимоотношения, дори и в трудните дни на болест, инвалидност или смърт.

С цялото си сърце се моля трансформиращото влияние на Господ да променя значително живота ви. Неговата мисия и служение могат да благославят всеки един от нас сега и завинаги. ■

Откъс от духовно послание, отправено в университета “Бригъм Йънг” на 18 август 1998 г. За пълния текст на английски език, отидете на speeches.byu.edu.

БЕЛЕЖКИ

1. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2007 г., стр. 53.*

Седмицата преди Великден

Нашият Спасител, Исус Христос, осъществява Единението—което включва Неговото страдание в Гетсимания, Неговото разпъване на Голгота и Неговото Възкресение от гробницата—през последната седмица от живота Му.

По време на Съвета в небесата, преди сътворението на земята, Небесният Отец представя Неговия план за нас, Неговите деца. Ние сме извикали от радост, когато Небесният Отец избира Исус Христос да изпълни плана за спасение (вж. Иов 38:7 и Авраам 3:27). Роден от Мария във Витлеем, Исус изживява безгрешен живот. Поради Единението Му, ние можем да се завърнем да живеем с нашия Небесен Отец и да получим вечен живот. Исус Христос ще дойде отново в сила и слава, ще живее на земята по време на Милениума и Ще бъде Съдия за всички хора в последния ден.

По-долу са показани сцени от филмчета за Библията, които представят последната седмица от живота на Спасителя. Прочетете стиха от писанията, свързан с всяка една от сцените. За пълната хронология на събитията, прочетете съгласуваността на четирите евангелия в Ръководството към писанията. Филмчетата за Библията се намират на biblevideos.lds.org.

ИЗОБРАЖЕНИЯ © IRI

На петия ден преди Пасхата, Исус, яхнал ослица, влиза в Ерусалим, както било пророкувано. Хората Го разпознават като техен Цар и викат „Осана“ и постилат дрехите си и палмови клонки на земята пред ослицата. (Вж. Матей 21:1–11; Марка 11:1–11; Захария 9:9.)

За втори път по време на земното Си служение, Исус разчиства двора на храма. „Домът Ми ще се нарече молитвен дом, а вие го правите разбойнически вертеп“, казва Той на среброменителите (Матей 21:13). След това мнозина от слепите и куците идват при Него в храма и Той ги изцелява. Но когато главните свещеници и книжниците виждат чудесата Му, те се ядосват и се опитват да намерят начин да Го убият. (Вж. Матей 21:12–17; Марка 11:15–19.)

Исус Христос, Единородният Син на Отца, благоволява да дойде на земята да изкупи всички хора от Падението. (Вж. 1 Нефи 11:16–22, 26–33; Алма 7:10–13.)

През тази седмица Спасителят произнася някои от най-запомнящите се Свои проповеди, включително ученията Му за лептата на вдовицата. (Вж. Марка 12:41–44; Лука 21:1–4.)

В Гетсиманската градина Спасителят коленичи и се моли, като агонията Му за греховете на света Го кара “да потрепер(и) от болка и да кърв(и) от всяка пора, и да страд(а) тялом и духом” (У. и З. 19:18). Скоро Юда Искаротски и множество въоръжени мъже арестуват Исус, а всички ученици изоставят Господ и избягват. (Вж. Матей 26:36–56; Марка 14:32–50; Лука 22:39–53.)

По време на последната Си вечеря, Исус обещава на Своите апостоли, че ще получат Утешителя, или Светия Дух, когато Той Си тръгне. Той ги учи да си спомнят за Него като вземат от причастието. В края на вечерта Исус произнася застъпническата молитва, в която се моли учениците Му да бъдат единни. (Вж. Матей 26:17–30; Марка 14:12–26; Лука 22:14–32; Иоана 13–17.)

След незаконния съд и жестокото бичуване, Христос позволява да бъде разпънат, така приключвайки „великата и последна жертва,” която прави възможно спасението на всички чедра Господни (вж. Алма 34:14–15). Преди да настъпи нощта, последователите на Исус свалят тялото Му от кръста, обвиват го в платно и благоухания и Го полагат в гробница. (Вж. Матей 27; Лука 23; Марка 15; Иоана 19.)

Настъпва неделното утро и Мария Магдалена и други верни жени идват при гробницата, за да помажат още веднъж тялото на Исус. Те намират камъка на гробницата отместен, а два ангела им заявяват радостната вест: “Няма Го тук; защото възкръсна” (Матей 28:6). Възкръсналият Спасител побеждава физическата смърт и прави възможно всички ние да живеем отново: “Защото, както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят” (1 Коринтяните 15:22). (Вж. Матей 28; Марка 16; Лука 24; Иоана 20). ■

Помагане на децата

ДА СЕ ПОДГОТВЯТ ЗА КРЪЩЕНИЕ

От Джесика Ларсен и Мариса Уидисън

Църковни списания

Детството е времето за радостни първи събития. Първото каране на велосипед, отиване на училище или опитване на нова храна, са някои от вълнуващите приключения, които оформят живота на детето. Като възрастни, имаме възможността да помагаме на децата по пътя на откривателството. Като възрастни в Църквата, имаме и възможността да им помагаме да израстват в Евангелието (вж. У. и З. 68:25). Какво можем да направим, за да може кръщението на дете—първият завет, който човек сключва с нашия любящ Небесен Отец—да бъде красиво и съдържателно събитие?

“Основната цел на тази Църква е да учим младежите: първо у дома, а после и в църквата,” казва Президент Бойд К. Пакър¹.

В следните примери родители споделят как са подготвили децата си за свещените обреди и завети на кръщението и потвърждаването.

Започваме отрано

„Годината, в която всяко едно дете навърши седем е време за празнуване”, казва Лори, майка на четири деца. Тя и съпругът ѝ учат децата си за кръщението от деня на раждането им. Но когато всяко едно от децата им навърши седем, семейството им започва по-конкретна подготовка. Един път в месеца те провеждат урок в семейната си домашна вечер по различните теми, свързани с кръщението, като например заветите и примера на Исус.

Лори казва, че уроците в месеца, когато децата ще навършат осем години, са особено специални. Тя показва на децата дрехите, с които са били облечени, когато са получили име и благословия в Църквата и говори за деня, когато е бил извършен този обред.

„Това е идеалният момент да се съсредоточим върху благословиите от храмовите завети”, отбелязва Лори. „Винаги отбелязваме, че изборът ни да се кръстим е първата стъпка в подготовката ни за благословиите на храма”.

Превръщаме това в семейна дейност

Моника, майка на четири деца, препоръчва да се включват по-големите деца да помагат на по-малките им братя и сестри винаги, когато това е възможно. „Когато чуят техния батко или тяхната кака да им свидетелстват или споделят преживяването си от кръщението, това наистина добавя сила”, казва тя. Лори допълва, че понякога канят децата си, които в момента се подготвят за кръщение, да учат по-малките си братя и сестри на това, което са научили.

Използваме го като средство за мисионерска дейност

Когато дъщерята на Даниел навършила осем години, той знаел, че тя би искала да сподели деня на кръщението си с приятели, които не са членове на Църквата. И така семейството им решило да покани на кръщението на Алисън нейни приятели от училище и квартала. Тези приятели били помолени да подготвят за кръщението техни любими цитати от Библията. След кръщението Алисън подчертала стиховете в новите си Свети писания и написала имената на приятелите си в полето.

„Разбира се, че като нейно семейство, ние активно участвахме във всичко през този ден. Но ние също ѝ позволихме да прекара известно време с приятелите си и да им разкаже как се е почувствала”, казва Даниел. „Наистина беше нещо специално да видим как детето ни дава пример”.

Практикуваме интервюто с епископа

Кимбърли, майка на деца, приближаващи възрастта за кръщение, си спомня как самата тя влязла в офиса на епископа за интервюто за кръщението си, когато била на осем години. „Бях толкова нервна!” казва Кимбърли.

Сега тя се опитва да направи така, че децата ѝ да не изпитат паника. Тя и съпругът ѝ говорят на децата си за интервютата с епископа и им задават въпроси за кръщението в обстановка, наподобяваща тази на интервюто. Тези интервюта не само запознават децата с начина на извършване на интервюто—те насърчават децата да мислят повече за това какво означава за тях кръщелния завет.

Имаме една прекрасна възможност

Тези родители бързо отбелязват, че не са прекалявали при подготовката за кръщението и потвърждаването на децата си, но много от тях използват думи като „цялостно” и „последователно”, за да опишат уроците, които са преподали на децата си през годините. „Погрижихме се децата ни да разберат, че това е важна стъпка в живота им и че е от голямо значение”, казва Кимбърли. „Винаги се стараехме ние да сме тези, които ги подготвят, а не само да се надяваме учителите им в Неделното училище за деца да ги научат”.

Каква прекрасна възможност ни е дадена да помогнем на децата, които обичаме, да се подготвят за кръщение и потвърждаване! Като правим това с молитва, Господ ще бъде с нас и ще направи това първо сключване на завети една сигурна основа за бъдещо духовно развитие. ■

Следващите две страници отговарят на някои от въпросите, които децата имат относно кръщението и потвърждаването.

БЕЛЕЖКА

1. Бойд К. Пакър, “Учете децата,” *Лиакхона*, май 2000 г., стр. 16.

Разбиране на кръщението

От Мариса Уидисън
Църковни списания

Кой ще ме кръсти?

Който и да те кръсти, трябва да има свещеничеството—силата да действа от името на Бог. Когато Исус искал да се кръсти, той отишъл при Иоан Кръстител, който имал свещеничеството (вж. Матей 3:13).

Човекът, който те кръсти, ще получи разрешение за това от твоя епископ или президент на клон.

Трябва ли да ме потопят под водата, за да се кръстя?

Исус е бил кръстен чрез пълно потапяне, което означава, че Той напълно бил потопен под водата и след това бързо се изправил от нея (вж. Матей 3:16). Ето как ще бъдеш кръстен/а. Когато се кръстим по този начин, това ни напомня, че изоставяме стария си живот и започваме нов живот, посветен на служба на Бог и Неговите деца.

Какви обещания правя, когато се кръстя?

Когато се кръстиш, сключваш завет или двустранно обещание с Небесния Отец. Обещаваш Му, че ще правиш определени неща, а Той обещава да те благославя. Този завет е описан в причастните молитви, които се казват всяка неделя (вж. У. и З. 20:77–79). Ти обещаваш:

- Да си спомняш за Исус Христос.
- Да спазваш заповедите Му.
- Да поемеш върху си името на Христос, което означава да поставиш Неговото дело на първо място в живота си и да вършиш това, което Той желае, а не каквото иска светът.

Като спазваш това обещание, Небесният Отец обещава, че Светият Дух ще бъде с теб и че греховете ти ще бъдат опрощавани.

Какво е Светият Дух?

Дарът на Светия Дух е един от най-ценните дарове на Небесния Отец. Твоето кръщение чрез вода не е пълно, докато мъже, носители на Мелхиседековото свещеничество, не ти дадат благословия да получиш Светия Дух (вж. Иоана 3:5).

Светият Дух е член на Божество-то. Той свидетелства за Небесния Отец и Исус Христос и ни помага да опознаваме истината. Той ни помага да бъдем духовно силни. Предупреждава ни за опасности. Помага ни да учим. Светият Дух може да ни помага да чувстваме Божията любов.

Когато бъдеш потвърден/а като член на Църквата, Светият Дух може да бъде с теб винаги, ако избиращ правилното.

Защо трябва да съм поне на осем години, за да се кръстя?

Господ учи, че децата не трябва да се кръщават, докато не станат достатъчно големи, за да разбират разликата между правилното и грешното, което, според Писанията, става на осемгодишна възраст (вж. Мороний 8:11–12; У. и З. 29:46–47; 68:27).

От старейшина
Жайро Мазагарди
От Седемдесетте

Привлечени от храма

За много добри хора храмът предизвиква чувства, които могат мигновено да докоснат сърцето.

Преди да ме призоват като член на Втория кворум на Седемдесетте, съпругата ми и аз прекарахме няколко години на служба в храмовете Кампинас и Сао Пауло, Бразилия. В двата храма аз често бях удивен как хора, минаващи покрай храма, бяха така привлечени от него, че спираха, влизаха и разпитваха за него.

Когато влезеха, ние ги уведомявахме, че не могат да влязат по-навътре без правилната подготовка. След това обяснявахме целите на храма, споделяхме някои от основните учения на Евангелието и ги канехме да се срещнат с мисионерите. За много добри хора самият храм е невероятен мисионер, защото предизвиква чувства, които могат мигновено да докоснат сърцето.

Съпругата ми Елизабет и аз знаем от личен опит силата на тези чувства. Преди близо 40 години, един добър приятел и колега, член на Църквата, започна да ни говори за Евангелието в разговорите си с нас. Няколко пъти той изпрати мисионерите да ни посетят. Ние харесахме мисионерите и се съгласихме да чуем беседите, но няхахме искрен интерес в това, което имаха да кажат.

Това се промени през окотомри 1978 г., когато колегата ми покани няколко приятели, в това число и нас, да посетим отворените врати на храма Сао Пауло, Бразилия. Той нае за своя сметка няколко автобуса, за да може да заведе приятелите си в храма, на около 80 км път.

Когато Елизабет влезе в помещението за кръщения, тя почувства нещо, което никога преди не бе чувствала, нещо, което по-късно тя разпозна като Светия Дух. Тя почувства изключителна радост в сърцето си. В онзи момент тя узна, че Църквата е истинна и че това е Църквата, към която искаше да се присъедини.

Подобно чувство изпитах и аз към края на отворените врати, когато ни съпроводиха до залата за запечатване и бяхме учени за вечните семейства. Това учение ме докосна. Имах успех в професията си, но от дълго време бях чувствал празнина в душата. Не знаех с какво да запълня тази празнина, но чувствах, че е свързано със семейството. Там, в залата за запечатване, нещата започнаха да си идват на мястото в ума и сърцето ми.

След няколко дни мисионерите отново се свързаха с нас. Този път бяхме силно заинтересовани да чуем посланието им.

Старейшините ни насърчиха да се молим усърдно, за да знаем истината. Реших, че това е единственият начин, по който *бих могъл* да се моля. Знаех, че не мога да обещая да се присъединя към Църквата без да имам истинско свидетелство. Изпитвах смущение да се обърна към Небесния Отец, за да Го помоля за потвърждение, но в същото време, бях сигурен, че Той щеше да ми отговори. Споделих с Него съкровенията на сърцето ми и Го помолих да ми даде отговор, който да потвърди, че моето присъединяване към Църквата е правилния път.

Следващата седмица в Неделното училище, нашият приятел, който ни бе поканил на отворените врати, седеше зад мен. Той се наведе напред и започна да ми говори. Думите, които каза, бяха точно това, което се бях молил да чуя. Нямах съмнение, че Небесният Отец ми говореше чрез него. По това време аз бях непреклонен и инатлив човек, но сърцето ми се разтопи и започнах да ридаю. Когато приятелят ми спря да говори, той покани мен и съпругата ми да се кръстим. Приехме.

На 31 октомври 1978 г., по-малко от месец след преживяването ни в храма в Сао Пауло, ние се кръстихме и бяхме потвърдени. На следващия ден присъствахме на втората сесия по освещаването на храма Сао Пауло, Бразилия. Година по-късно, ние се върнахме в храма с нашите двама сина, за да се запечатаме като семейство. И трите преживявания бяха красиви и запомнящи се. Продължихме да изпитваме тези чувства чрез редовните ни посещения в храма през всичките тези години.

Точно двадесет и осем години след деня на кръщението ни, съпругата ми и аз отново бяхме в храма Сао Пауло, Бразилия. Тъкмо бях призован за президент на този храм. Специално беше преживяването да влезем в дома Господен и да чувстваме отново нежните чувства, които бяха катализатора за нашето обръщане във вярата.

Храмът продължава да дава на мен и на съпругата ми голяма радост. Когато видя млада двойка да влиза в храма, за да бъдат запечатани като вечно семейство, чувстваме голяма надежда.

Много хора из целия свят са подготвени да чуят посланието на Евангелието. Те чувстват жажда, подобна на тази, която почувствах преди повече от 30 години. Храмът и неговите обреди са достатъчно силни, за да утолят тази жажда и да изпълнят празнотата в тях. ■

ИМАШЕ ПРОБЛЕМ СЪС САМОЛЕТА МИ

Една вечер, докато рулирах пълния си с пътници самолет към пистата за излитане, почувствах, че има проблем със системата за управление на самолета. За да проверя духовното впечатление, аз преместих самолета от пистата за рулиране и направих няколко 360-градусови завоя. Нямахте признаци нещо да не е наред.

Почудих се: „Дали да излети и да закарам пътниците си навреме или да се върна на гейта?“ Знаех, че ако се върна, това щеше да доведе до голямо закъснение. Пистите за рулиране са еднопосочни; щеше да се наложи да чакам наземния контрол да ми направи място за рулиране

въпреки вече насъбрания се трафик. След това щеше да се наложи да чакаме за екипа по поддръжката да провери самолета. Закъснението би могло да причини проблеми за авиолинията и за пътниците, които имаха уговорени срещи с хора и други полети. Също така се почудих как ще реагира отдела по поддръжката на моя доклад, че имам проблем, когато нямах нищо да посоча, освен силното чувство, че нещо не е наред.

Като капитан на самолета, бях отговорен за безопасността ни, затова реших да се вслушам в усещането и да се върна.

Когато се върнах на гейта, казах на механика, че чувствам, че нещо

не е наред със самолета, но не знам какво точно. Той не ми повярва, че има проблем.

„Вероятно е била просто мократа писта за рулиране“, каза той. „Може би асфалтът е бил хлъзгав“. Въпреки това, той се съгласи да погледне системата за управление на носовото колело. След като го прегледа, той ме помоли да сваля пътниците, за да изпробва движението на самолета.

Когато след 30 минути се върна, той беше силно обезпокоен. По време на пробното движение, той чул прекъсващ стържещ звук. Когато използвал спирачките, докато обръщал да се върне на гейта, загубил контрол над самолета и почти се отклонил от пистата за рулиране.

По-задълбоченият преглед установил, че на спирачките е била оказана неправилна поддръжка предишната вечер. Ако бях приземил самолета след полета ни, спирачките щяха да откажат и аз щях да загубя контрол над самолета.

Осигурих ми друг самолет, за да мога безопасно да закарам пътниците си към дестинацията им с три часа закъснение.

Радвам се, че се вслушах в нашепванията на Духа. Знаем, че Духът ще ни напътства ако търсим Господното напътствие и се вслушваме в нашепванията, които идват. ■

Крейг Уили, Юта, САЩ

Почудих се как ще реагира отдела по поддръжката на моя доклад, че имам проблем, когато нямах нищо да посоча, освен силното чувство, че нещо не е наред.

ДА ОТКРИЕШ РАДОСТ В ЖИВОТА

Веднъж четях една реч от общата конференция на Старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли. Въпреки, че бях чувала преди тази реч, една фраза ми направи впечатление и остана в мислите ми.

Няколко часа по-късно, синът ми, който живееше в един апартамент с приятелите си, дойде на гости. Той бе отслужил пълноотговорна мисия и бе учил няколко семестъра в университета. Не беше сигурен за това каква посока да избере за образованието си и към каква кариера да се насочи. Тъй като бе объркан и чувстваше, че засега университетът е загуба на време и пари, той отложи ученето си и започна да работи на пълно работно време.

Каза ми, че един от приятелите му предложил да отидат на един остров в Бахамите или Карибите, да си намерят работа и да се забавляват за няколко месеца. Синът ми бе развълнуван от тази идея. Виждах колко вълнуващо изглежда такова безгрижно преживяване за един млад мъж.

Точно тогава се сетих за цитата от старейшина Скот, който ме беше впечатлил. Взех *Ensign* и започнах да чета следното на сина ми: „Вие сте тук на земята с една божествена цел. Тя не е да се забавлявате безкрайно, нито постоянно да се стремите към удоволствия. Вие сте тук, за да бъдете изпитани, да се докажете, та да можете да получите допълнителните благословии, които Бог е подготвил за вас. Закаляващият ефект на търпението е

задължителен” (“Finding Joy in Life,” *Ensign*, май 1996 г., стр. 25).

Без да каже и дума, синът ми взе списанието, излезе от стаята и прочете цялата реч. По-късно той ми каза само, че няма да се захваща с това приключение на острова.

След време той влезе в полицейската академия, пътеката, която спомогна той да се запознае с бъдещата си съпруга. Те се ожениха в храма Меса Аризона и днес отглеждат три прекрасни деца. През 2010 г. синът ми завърши висшето си образование и наистина „намира радост в живота си”.

Идеята на сина ми за приключението можеше и да е хубаво

преживяване, но от друга страна, то можеше да се окаже духовно опасно. Всеки път, когато се замисля за това преживяване, Духът докосва сърцето ми.

Благодарна съм за думите на пророците и затова, че бях подтикната да си спомня една реч, която ми помогна да дам насока. Благодарна съм и за това, че синът ми се вслуша в Господния посланик и позволи на Духа да му повлияе. Знам, че много благословии и нежни милости ни се дават, когато се вслушваме и следваме ученията на Спасителя и Неговите служители. ■

Арън Рокууд, Айдахо, САЩ

Когато моят син ми каза, че един от приятелите му е предложил да отидат на Бахамите или Карибите, за да се забавляват за няколко месеца, се сетих за посланието на старейшина Скот.

ТЕЛЕФОНЪТ ИЗКЛЮЧИ

През март 1997 г., докато живеехме в руския град Ростов-на-Дон, съпругът ми и аз се кръстихме в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни.

Като изучавах ученията на Църквата, получих отговори на много от въпросите ми. Беше интересно да науча за плана за спасение, включително практиката да се извършват кръщения за мъртвите. Бях изненадана да науча, че можем да се кръстим като заместници на нашите починали предци.

Година след кръщението ни, президентът на мисия ни покани да се подготвим да отидем в храма. Като част от нашата подготовка, ние започнахме да извършваме проучване на семейната ни история. Един ден като си мислех за извършването на тази работа, телефонът звънна. Беше свекърва ми. Попитах я дали би ми изпратила списък на починали предци от страната на съпруга ми. Тя бе удивена и ми каза, че кръщението за мъртвите не е учение на Христос,

а нещо, което мормоните са си измислили. Не бях сигурна как да й отговоря, защото не бях запозната със стиховете от Писанията, които подкрепяха това учение.

Докато си мислех какво да кажа, телефонът изключи. За минута бях несигурна какво точно се е случило, но затворих телефона и отидох в спалнята ми. Взех Новия завет в ръцете си, коленичих да се моля и помолих Небесния Отец да ми покаже къде мога да намеря отговора.

В края на молитвата ми отворих Библията. Почувствах, все едно някой ми казва да прочета 29ти стих на страницата, която бях отворила. Беше 15-та глава на 1 Коринтяни, където се говори за учението за кръщението на мъртвите.

Бях впечатлена и изненадана, че Небесният Отец бе отговорил на молитвата ми точно в този момент. Беше прекрасно чувство.

Мислех си за това преживяване и изведнъж телефонът отново звънна. Беше свекърва ми, която ме питаше защо се бе изключил телефона. Казах й, че не знам, но след това я помолих да отвори Библията си и да прочете 1 Коринтяни 15:29.

Няколко дни по-късно списъкът с починали роднини бе на масата ми. Свекърва ми бе прочела този стих и сега вярваше, че Спасителят, чрез апостол Павел, е проповядвал учението за кръщението за мъртвите.

Бог е обещал велики благословии на тези, които вършат тази изкупителна работа. Знаем, че това е истина. ■

Седа Меликсетян, Армения

Моята свекърва ми каза, че кръщението за мъртвите не е учение на Христос, а нещо, което мормоните са си измислили.

КЪДЕ МОГА ДА НАМЕРЯ СПИСАНИЕ КАТО ТОВА?

По време на едно пътуване със семейството ми от Невада, САЩ, до Аляска, САЩ, започнах разговор с една висока, привлекателна и приятелски настроена дама на съседна седалка.

Тя ме попита къде отивам и аз ѝ казах, че отиваме в Джуно, Аляска, за да се видим със сина ни и семейството му. Тя ми каза, че е от Лас Вегас. След това, разчувствана, тя допълни, че отива в Джуно, за да посети свекъра и свекървата си за възпоменателната служба за съпруга ѝ, за който е била женена 20 години. Той бил починал наскоро от рак.

Погледнах към нея и се замислих колко голям късмет имам да знам за плана за спасение и да бъда храмова работничка в храма Лас Вегас Невада. Замислих се какво бих могла да направя, за да повдигна духа на тази жена.

Внезапно, съвсем ясно си спомних един цитат от Пророка Джозеф Смит, който бях раздавала в Обществото за взаимопомощ. Когато организирал Обществото за взаимопомощ, той забелязал, че сестрите “ще се притекат на помощ на странника; ще излеят масло и вино в раненото сърце на мизерстващите; ще изсушат сълзите на сирачето и ще накарат сърцето на вдовицата да се радва” (*Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 482).

Замислих се какво мога да направя, за да повдигна духа на тази жена, чийто съпруг наскоро бе починал.

Погледнах отново към нея. Видях една непозната в беда, една вдовица с наранено сърце. Спомних си, че по-рано през този ден аз бях чела броя на *Ensign* от юли 2011 г. Той съдържаше няколко вдъхновяващи статии, които според мен щяха да ѝ дадат утеха и кураж.

Събрах смелост, отворих списанието на една статия и я помолих да я прочете. Гледах я внимателно и бях изненадана, че тя прочете всеки един ред—съсредоточено. След като приключи, тя прочете още една статия.

Очевидно, нещо, което бе про-чела, бе докоснало сърцето ѝ.

Тя силно прегърна списанието и след това избърса съза от окото си.

„Къде мога да намеря списание като това?“ ме попита тя. Казах ѝ, че може да го задържи. Тогава тя прочете още малко.

Когато пристигнахме в Джуно, тя сграбчи ръката ми, погледна ме право в очите и каза: „Благодаря“.

Научих урок от това преживяване. Ние сме заобиколени от непознати с наранени сърца, които имат нужда от мила окуражителна дума и които имат нужда да знаят това, което ние знаем като светии от последните дни. ■

Шарън Радър, Невада, САЩ

Понякога трябва да се
откажеш от нещо добро
заради нещо по-добро.

ДА ИЗБЕРЕШ ПО-ДОБРАТА ЧАСТ

От Матю Д. Флитън

Църковни списания

Един ден Золтан Сюч от Сегед, Унгария, изненадал тренъора си по каяк с думите, че няма да отиде в Германия за едно състезание.

„То беше в същия ден като кръщението ми, така че казах не”, казва Золтан.

На 17 години, Золтан имал много спечелени състезания по каяк. Това е популярен спорт в Унгария и Золтан бил добър—достатъчно добър, че да стане професионалист била реална възможност. Освен решението да пропусне само едно състезание, Золтан скоро щял напълно да се откаже от каяка. Той имал нещо по-добро за правене.

До този момент каякът се отразявал добре на Золтан. През годините работа с тренъора си, той научил самоконтрол, послушание и трудолюбие. Золтан също така се научил да избягва вещества и навици, които биха попречили на представянето му. Такъв живот не бил лесен, бил самотен, а професионалната кариера щяла да отнема още повече време. Професионалистите тренират по 12 часа на ден и трябва да се състезават и в неделя.

Золтан казва: „Каякът отнемаше повечето от времето ми”. „Бях

фанатик. Заради него оставих много неща извън живота си”.

Точно затова Золтан решил, че не може да отдаде себе си и на Евангелието и на каяка. През 2004 г. той казал на тренъора си, че повече няма да се занимава с каяк.

По-рано през същата година мисионерите започнали да преподават уроците на майката на Золтан. Той не участвал в тях. С неудоволствие приел поканата на майка си да отиде на кръщението ѝ. Но сърцето му било докоснато от това, което почувствал след като влязъл в сградата на църквата. Золтан се съгласил да се среща с мисионерите донякъде заради това, че можел да се постави на тяхното място.

„Мисионерите бяха интересни за мен, защото бяха нормални хора, но живееха според един по-висок стандарт”, казва той.

Поради по-високите стандарти, според които Золтан вече живеел като състезател по каяк, той с желание приел ученията на Евангелието като нещо ценно. Кръстил се два месеца по-късно.

В началото си мислел, че ще може да продължи с каяка, но да пропуска състезанията в неделя. Но тъй като той е типа човек, който ако вече е

поел една дейност или път, иска да се справя добре с това, той избрал да се откаже напълно от каяка.

След кръщението си се опитал веднъж да се занимава с каяк като хоби. Когато го направил, тренъорът му го помолил да помага с тренирането на другите и организирането на пътувания, тъй като вече нямало да се състезава. Но той не искал да поема ангажименти свързани с каяка—или която и да е друга дейност—която би могла да му попречи на пътя на ученичеството.

И така Золтан закачил греблото си и се посветил на служба в Църквата в резултат на решение, подобно на направеното от Президент Хауърд У. Хънтър (1907–1995), когато се оженил. Президент Хънтър бил изключителен музикант, който свирел на десетина инструменти. Вечерите той свирел в оркестър, но начина на живот на хората, с които работел, бил в разрез с евангелските стандарти. И така президент Хънтър оставил инструментите си и ги изваждал само понякога, за да попее със семейството си¹.

На Золтан му липсва каяка, но осъзнава, че любовта му към каяка е била достатъчно силна, за да се конкурира с и дори надделее над

Золтан Сюч от Сегед, Унгария, се отказал от каяка, за да има повече време за Евангелието.

любовта му към Господ, ако вземел решението да остане твърде обвързан с този спорт.

Същият принцип може да се приложи към всяка дейност, която ни отдалечава от това, което Бог иска да бъдем. За всеки от нас може да е по-добре да преминем през живота без някои неща—дори и да са добри—вместо да рискуваме да загубим вечния живот заради тях.

„Църквата стана моят живот,” казва Золтан. „Знаейки, че няма да печеля пари от каяка, ако исках да бъда активен, и че ще бъде просто хоби за мен, стана лесно да се откажа. Вместо това, аз исках да насоча живота си към Небесния Отец”.

Золтан започнал да изучава Евангелието със същата интензивност, с която започва и всяко едно друго начинание. Поставил си цел да служи мисия. Искал да остане в страната си и да учи другите.

Отслужил мисия в Унгария и сега работи като гимназиален учител по английски език. Продължава да поставя приоритетите си според Евангелието. „Има неща, от които трябва да се откажем, защото те ни пречат да се доближаваме към Бог”, казва той. „Лесно е да се откажем от лошото след като разберем, че трябва. Често не осъзнаваме кога трябва да се откажем от нещо добро, заради нещо по-добро. Мислим си, че тъй като не е лошо, можем да го правим и все пак да следваме Божия план”. Но Золтан знае, че трябва да се откажем от доброто ако то пречи да следваме Божия план за нас. ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter*, 1994 г., стр. 81.

„Как да обясня на приятеля ми, че нарушаването на закона за целомъдрието е лоша идея?“

Небесният Отец иска да сме щастливи и достойни за Неговия Дух, затова ни дава заповедите, за да ни помогне да придържаме мислите, думите и делата ни в съответните граници. Законът за целомъдрието ни помага да опазим силата за създаването на живот в рамките на брака. Една от причините Той да ни заповядва силата за създаване на живот да бъде изразявана само между съпруг и съпруга е следната: “отредено е децата да се раждат в рамките на брачната връзка”¹.

Бихте могли да споделите с приятеля си екземпляр на *За укрепването на младежите*. Там са дадени няколко причини, поради които е добре да се спазва закона за целомъдрието: “Когато сте сексуално чисти, вие се подготвяте да сключите и да спазвате свещени завети в храма. Подготвяте се да изградите здрав брак и да доведете на света деца като част от едно вечно любящо семейство. Предпазвате се от емоционалната травма, която винаги идва вследствие на споделянето на физическа интимност с човек, с когото нямате сключен брак. Също така се предпазвате от вредни болести. Да останете сексуално чисти ви помага да бъдете уверени и наистина щастливи и подобрява способността ви да вземате добри решения сега и в бъдеще”².

Храмът

Небесният ни Отец има божествена цел за всички нас и тази цел може да бъде изпълнена в храма. Трябва да сме достойни да влезем в храма, за да може семействата ни да бъдат запечатани завинаги. Ще живеем отново с Небесния ни Отец и най-важно то—ще имаме вечна радост, която недостойните не могат да имат.

Алофа М., 18 г., Самоа

Брак и семейство

Насърчавани сме да бъдем сексуално чисти, за да можем да бъдем достойни да влезем в храма и да спазваме свещени завети. Ако

спазваме закона за целомъдрието, можем да изградим здрав брак и семейство. Сатана винаги се опитва да ни изкуши, но чрез молитва, Писанията и добрите приятели, можем да преодолеем изкушенията.

Рести М., 16 г., Филипините

Негативни последствия

Има много негативни последствия от нарушаването на закона за целомъдрието, но не за всички тях учим в час по здравна култура. Нарушаването на закона за целомъдрието може да отблъсне Духа от живота ни, да нарани нашите близки хора и да ни накара да развием лошо отношение към себе си. Предлагам да гледате едно от филмчетата Mormon Messages, наречено “Chastity: What Are the Limits?” (намиращо се на youth.lds.org на английски, португалски и испански).

Матю Т., 17 г., Юта, САЩ

Чистота и уважение

Като спазваме закона за целомъдрието, оставаме чисти пред Бог, уважаваме себе си и помагаме и на другите да се уважават. Ако спазваме закона за целомъдрието, показваме, че сме деца на Бог и че живеем според високи стандарти. Ще избегнем съжалението. Като се подчиняваме на Небесния Отец, особено по отношение на този закон, животът ни ще бъде по-щастлив тук на земята и в идния свят.

Аляна Г., 19 г., Филипините

Свещен дар

Ако гледаме на дара за създаването на живот лекомислено, този ценен дар от Бог се третира като най-обикновено нещо. Даването на дар не е толкова специално, ако човекът, който ти го подарява не мисли, че е нещо особено. Винаги трябва да се отнасяме към дара за създаването на живот като към нещо свещено, защото сме храмове на Бог и трябва да сме чисти като храма.

Джерон З., 15 г., Айдахо, САЩ

Духът в нас

Когато избягваме греха, ще бъдем много по-щастливи и ще бъдем благословени. Телата ни са като храмове, а Небесният

Отец "не живее в несвети храмове" (Алма 7:21). Така че, когато избягваме греха, Духът може да бъде с нас.

Мериан П., 14 г., Арканзас, САЩ

Важни въпроси

Отговорете на въпроса на приятеля си като зададете няколко въпроса: „Какво би станало ако бъдещата ти съпруга гледаше сега?“ Всички хора, за които съм чувала, че са нарушили закона за целомъдрието, са съжалявали за това. „Ами ако бъдещото ти дете те попита дали си нарушил закона за целомъдрието?“ Приятелят ти сега трябва да научи колко е важен закона за целомъдрието, преди някой негов син или негова дъщеря му зададе този въпрос. Трябва да се пазим чисти, за да водим щастлив и здравословен живот, без да чувстваме вина от нарушаването на свещения закон.

Робин К., 13 г., Юта, САЩ

Добродетелност и целомъдрие

Господ се наслаждава на добродетелността и целомъдрието и всичко трябва да се случи в правилното му време. Законът за целомъдрието е заповед от Бог. Молитвата и спътничеството на Духа са идеалната комбинация, която ни помага да знаем, че да сме целомъдрени е благословия.

Селен Р., 18 г., Никарагуа

В рамките на брака

Бих обяснила на приятеля ми, че нарушаването на закона за целомъдрието е лоша идея, защото силата за създаването на живот е създадена само за законно бракосъчетаните двойки. Когато нарушим закона за целомъдрието, загубваме Светия Дух от живота си.

Аугустина А., 15 г., Гана

БЕЛЕЖКИ

1. "Семейството: прокламация към света", *Лиахона*, ноември 2010 г., стр. 129.
2. *За укрепването на младежите*, брошура, 2011 г., стр. 35

НАРУШАВАНЕТО НА ЗАКОНА ЗА ЦЕЛОМЪДРИЕТО ПРИЧИНЯВА СЕРИОЗНА ВРЕДА

"В рамките на вечния завет на брака Господ позволява на брачните партньори да дават израз на свещените сили за създаване на потомство в цялата своя прелест и красота, според установените от Него ограничения. . . .

Обаче, тези интимни действия са забранени от Господ извън трайната обвързаност на брака, тъй като подкопават целите Му. В рамките на свещения завет на брака, тези взаимоотношения са съгласно Неговия план. Когато се преживеят по какъвто и да е друг начин, те са против волята Му. Могат да причинят сериозна емоционална и духовна вреда. Въпреки, че на момента участниците не разбират какво се случва, те ще разберат по-късно. Сексуалната неморалност създава бариера за влиянието на Светия Дух".

Старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли, "Making the Right Choices", *Ensign*, ноем. 1994 г., стр. 38.

СЛЕДВАЩ ВЪПРОС

„Какво да направя, ако в училище се повдигне тема, която е против ученията на Евангелието, например за аборта?“

Изпратете отговора си до 15 май на liahona@ldschurch.org или на пощенски адрес:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Отговорите могат да бъдат редактирани с оглед тяхната дължина или яснота.

Във вашия е-мейл или писмо трябва да бъде включена следната информация и позволение: (1) пълно име, (2) дата на раждане, (3) район или клон, (4) кол или окръг, (5) вашето писмено позволение, а ако сте на възраст под 18 г., писменото позволение на вашите родители (може и чрез имейл), вашият отговор и снимка да бъдат публикувани.

От президент
Томас С. Монсън

КАК ДА СЛУЖИМ В СВЕЩЕ- НИЧЕСКИТЕ ПРИЗОВАНИЯ

Замисляли ли сте се за ценността на човешката душа? Замисляли ли сте се за **потенциала** във всеки един от нас?

Веднъж присъствах на колова конференция, където моят предишен президент на кол, Пол С. Чайлд, отвори на Учение и Завети 18 и започна да чете: „Помнете, **ценността на душите** е огромна в Божиите очи” (стих 10).

След това президент Чайлд попита: „Каква е стойността на човешката душа?” Той не избра епископ, президент на кол или висш съветник за отговор на въпроса му. Вместо това, избра президента на един кворум на старейшините.

Удивеният човек остана безмълвен като че цяла вечност и след това отговори: „Стойността на човешката душа е нейната **способност да стане като Бог**”.

Всички присъстващи се замислиха върху този отговор. Президент

Чайлд продължи с посланието си, но аз продължих да размишлявам върху този вдъхновен отговор.

Да достигнеш, научиш и докоснеш ценните души, които нашият Отец е подготвил за посланието Си, е монументална задача. Успехът рядко е прост. По принцип е предшестван от **съзри, изпитания, доверие и свидетелство**.

Служителите на Бог намират утеха в Господното уверение: „Аз Съм с вас през всичките дни до свършека на света” (Матей 28:20). Това удивително обещание поддържа вас, братята от Аароновото свещеничество, които сте призовани на ръководни позиции в кворумите на дяконите, учителите и свещениците. То ви насърчава в подготовката ви да служите на мисионерското поле. То ви утешава в моментите на разочарование, през които всички преминават.

„Затова **да се не уморявате да вършите добро**,” казва Господ, „защото вие полагате основата на велико дело. И от дребните неща произлиза онова, което е велико.

Ето, Господ изисква сърцето и драговолен ум” (У. и З. 64:33–34). **Трайната вяра, постоянното упование и силното желание** винаги са били характеристиките на хората, които

служат на Господ с цялото си сърце.

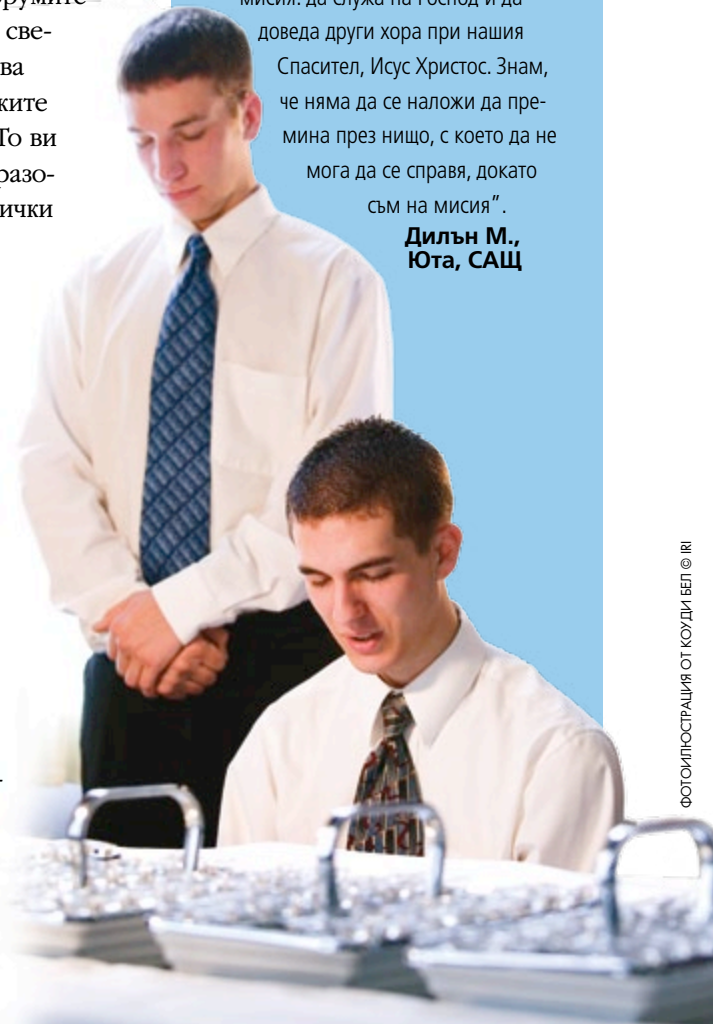
Ако някой брат, който ме чува сега, се чувства неподготвен, дори неспособен да откликне на призоваване за служба, да жертва, да благославя живота на другите, нека помни следната истина: **“Когато Бог призове, него Бог подготвя”**. ■

Из обръщение на общата конференция през април 1987 г.

КАК СТЕ ПРИЛАГАЛИ ТОВА?

„Знаейки, че Бог е на моя страна, ми помага да си спомня защо отивам на мисия: да служа на Господ и да доведе други хора при нашия Спасител, Исус Христос. Знаем, че няма да се наложи да премина през нищо, с което да не мога да се справя, докато съм на мисия”.

**Дилън М.,
Юта, САЩ**

ФОТОИЛЮСТРАЦИЯ ОТ КОУДИ БЕЛ © IRI

СЪВЕТВАЙ СЕ С ГОСПОДА

Когато бях на 15 годишна възраст, харесвах едно момиче в класа ми в училище и исках да излизам на срещи с нея. Тя беше хубава, но аз се чудех дали да я покана на среща преди да навърша 16 години. Спомних си Алма 37:37, където се казва, "Съветвай се с Господа във всичките си дела и Той ще те упътва за добро". Това и направих. Молих се и изчаках няколко дни да получа Господния отговор преди да взема решение.

Един ден на църква епископът ми ме повика в една стая и ме покани да изнеса реч следващата неделя. Познайте каква беше темата? Не ходете на срещи преди да сте навършили поне 16 г. Почувствах, че това бе Господният отговор за мен и той бе отрицателен. Как можех да проповядвам нещо, което самият аз не практикувам?

Тъй като се бях посветвал с Господ, бях способен да науча Божията воля за живота ми и да избягна изкушението. Знам, че ако се съветваме с Господ, Той ще ни каже волята Си и ще бъдем много благословени.

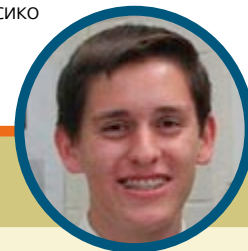
Едуардо Оливейра, Сиара, Бразилия

МОЯТ ЛЮБИМ СТИХ

УЧЕНИЕ И ЗАВЕТИ 24:8

Този стих ме кара да се чувствам добре, когато преминавам през изпитание, защото казва: „Аз съм с теб чак до края на дните ти“. За мен това означава, че ако Го търся, Небесният Отец винаги ще бъде с мен, до края на живота ми.

Алекс Орtiz, Нуево Касас Грандес, Мексико

СИЛАТА НА ЕДИНЕНИЕТО

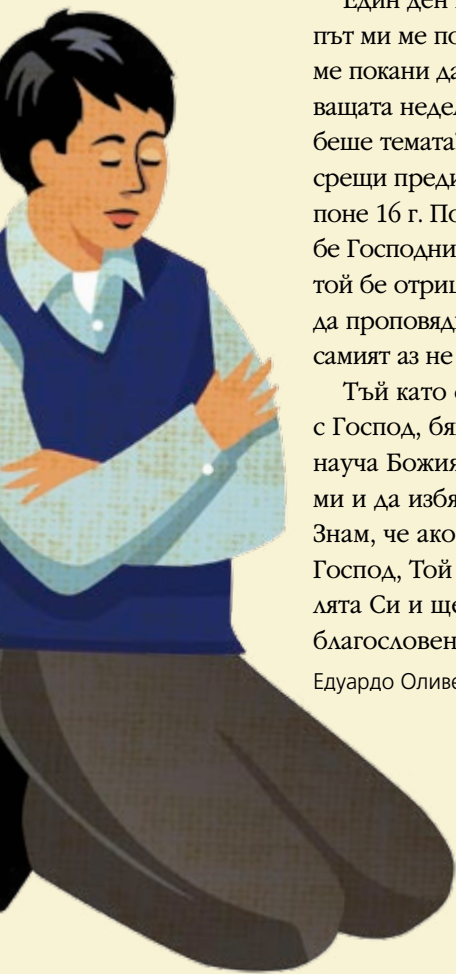
Когато мисионерите ме учеха, основните теми на уроците им бяха винаги Исус Христос и Неговото Единение. Те ми обясниха, че Единението е дар от Исус Христос за всеки един от нас. То е дар, който можем да използваме ежедневно, когато се изправим пред изпитания или когато прегрешим. Силата на Единението възвисява, изцелява и ни помага да се завърнем към правата и тясна пътека, която води към вечен живот.

Когато мисионерите споделиха това с мен, имах силното усещане, което ми свидетелства, че това е истина и аз реших да се присъединя към Църквата.

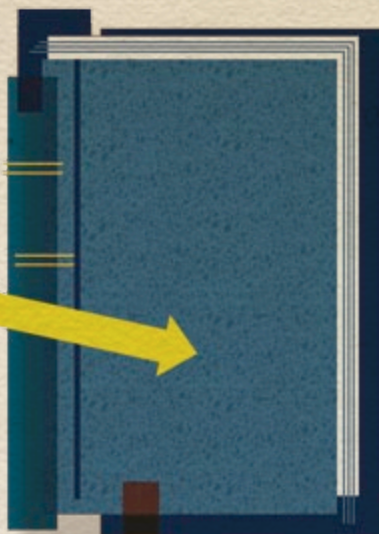
По-късно реших да служа мисия, защото исках да помогна на другите да узнаят за този прекрасен дар. Като учех и споделях за Единението, видях как други хора се променят за един нов начин на живот. Пълната промяна дойде не само чрез слушането за Единението, но и чрез прилагането му в живота ми.

Знам, че Единението е реално. Когато поканим влиянието му в живота ни, независимо от нашите обстоятелства, всичко ще се нареди и ще чувстваме радост. Иорити Табуруеа, Кирибати

Светата Библия

Книгата на Мормон

ЗАЩО СЕ НУЖДАЕМ ОТ

КНИГАТА НА МОРМОН

Някои хора може да ви попитат защо се нуждаем от Книгата на Мормон, когато вече имаме Библията. Всъщност, Исус Христос свидетелства, че това ще се случи (вж. 2 Нефи 29:3). Има много причини, поради които Книгата на Мормон е важна днес (например, вж. 2 Нефи 29:7–11). Ето само няколко от причините, поради които тя е изключително важна.

Още едно свидетелство за Исус Христос

Писанията ни показват един модел, който използва множество свидетели, за да се установи дадена истина в Христовата Църква. Книгата на Мормон добавя втори свидетел към Библията като свидетелство за Христос. Старейшина

ДВАМА СВИДЕТЕЛИ

„Библията е едно свидетелство за Исус Христос, а Книгата на Мормон е още едно. Защо тогава това второ свидетелство е толкова важно? Следната аналогия пояснява това: Колко прави линии можете да начертаете, които да минат през една точка върху лист хартия? Отговорът е: безброй. Нека за момент приемем, че тази една точка представлява Библията и стотиците прави линии, начертани през нея, са различните тълкувания на Библията, и че всяко едно от тези тълкувания представлява различна църква.

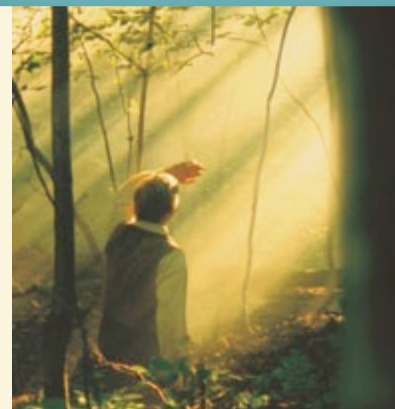
Но какво ще стане, ако на този лист хартия има втора точка, която да представлява Книгата на Мормон? Колко прави линии можете да начертаете между тези две отправни точки: Библията и Книгата на Мормон? Само една. Само едно тълкуване на Христовите учения остава след свидетелството на тези две книги.

Отново и отново Книгата на Мормон действа като потвърждаващо, изясняващо и обединяващо свидетелство на ученията в Библията”.

Старейшина Тад Р. Калистър от Президентството на Седемдесетте, „Книгата на Мормон—книга, дадена от Бог,” *Лиахона*, ноември 2011 г., стр. 75

ПРИСЪЕДИНЕТЕ СЕ КЪМ РАЗГОВОРА

През април ще изучавате вероотстъпничеството и възстановяването в кворумите на свещеничеството и Младите жени, а също и в Неделното училище (ако вашият район или кол разполага с новите уроци на вашия език). Явяването на Книгата на Мормон е важна част от Възстановяването. След като прочетете тази статия, помислете си за това как се е променил живота ви заради това, че имате Книгата на Мормон. Може да запишете чувствата си в дневника си и ако искате да ги споделите и с други като свидетелствате вкъщи, на църква или в социалните мрежи в Интернет.

Марк Е. Питърсън (1900–1984) от Кворума на дванадесетте апостоли, казва: “Главната причина, поради която имаме Книгата на Мормон, е следната: чрез устата на двама или трима свидетели се установяват всички неща. (Вж. 2 Кор. 13:1.) Имам Библията, но имаме и Книгата на Мормон. Те представляват два гласа—два тома Свято писание—от два доста раздалечени древни народа, и двата даващи свидетелство за божествеността на Господ Исус Христос”¹. Президент Езра Тафт Бенсън (1899–1994) допълва: “Не трябва да забравяме, че Сам Господ е осигурил Книгата на Мормон като Негов главен свидетел”².

Пълнотата на Евангелието

Знаем, че „ясните и ценни неща ... са били премахнати от” Библията с годините (1 Нефи 13:40). Книгата на Мормон изяснява ученията на Христос и донася още веднъж на земята пълнотата на Евангелието (вж. 1 Нефи 13:38–41). Например, Книгата на Мормон ни помага да знаем, че кръщението трябва да се извърши чрез пълно потапяне (вж. 3 Нефи 11:26) и че малките деца нямат нужда да бъдат кръстени (вж. Мороний 8:4–26).

Основополагаща за възстановената Църква

Пророкът Джозеф Смит свидетелства, че Книгата на Мормон е “ключовият камък на нашата религия”³. Тъй като знаем това, не изглежда да е случайно съвпадението, че Църквата на Исус Христос на светиите от

последните дни е организирана на 6 април 1830 г., само 11 дни след като Книгата на Мормон е пусната за първи път в продажба на 26 март 1830 г. Църквата не е била организирана, докато ключовият камък не е на разположение на членовете ѝ.

Благословия в живота ни

Относно Книгата на Мормон, Джозеф Смит учи, че “човек се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления, отколкото чрез която и да било друга книга”⁴. Тя има силата да променя живота—включително вашия и този на хората, с които споделите Книгата на Мормон. Президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство, свидетелства: „Ефектът на Книгата на Мормон върху характера ви, силата и куража ви да бъдете свидетел за Бог е сигурен. Учението и примерите за смелост в тази книга ще ви въздигат, напътстват и дават смелост. ... Изучаването с молитва на Книгата на Мормон ще изгражда вяра в Бог Отец, в Неговия Възлюбен Син и в Неговото Евангелие. Ще изгражда вашата вяра в Божиите пророци, древни и съвременни. ... Тя може да ви доближи до Бог повече от всяка друга книга. Тя може да промени живота ви към по-добро”⁵. ■

БЕЛЕЖКИ

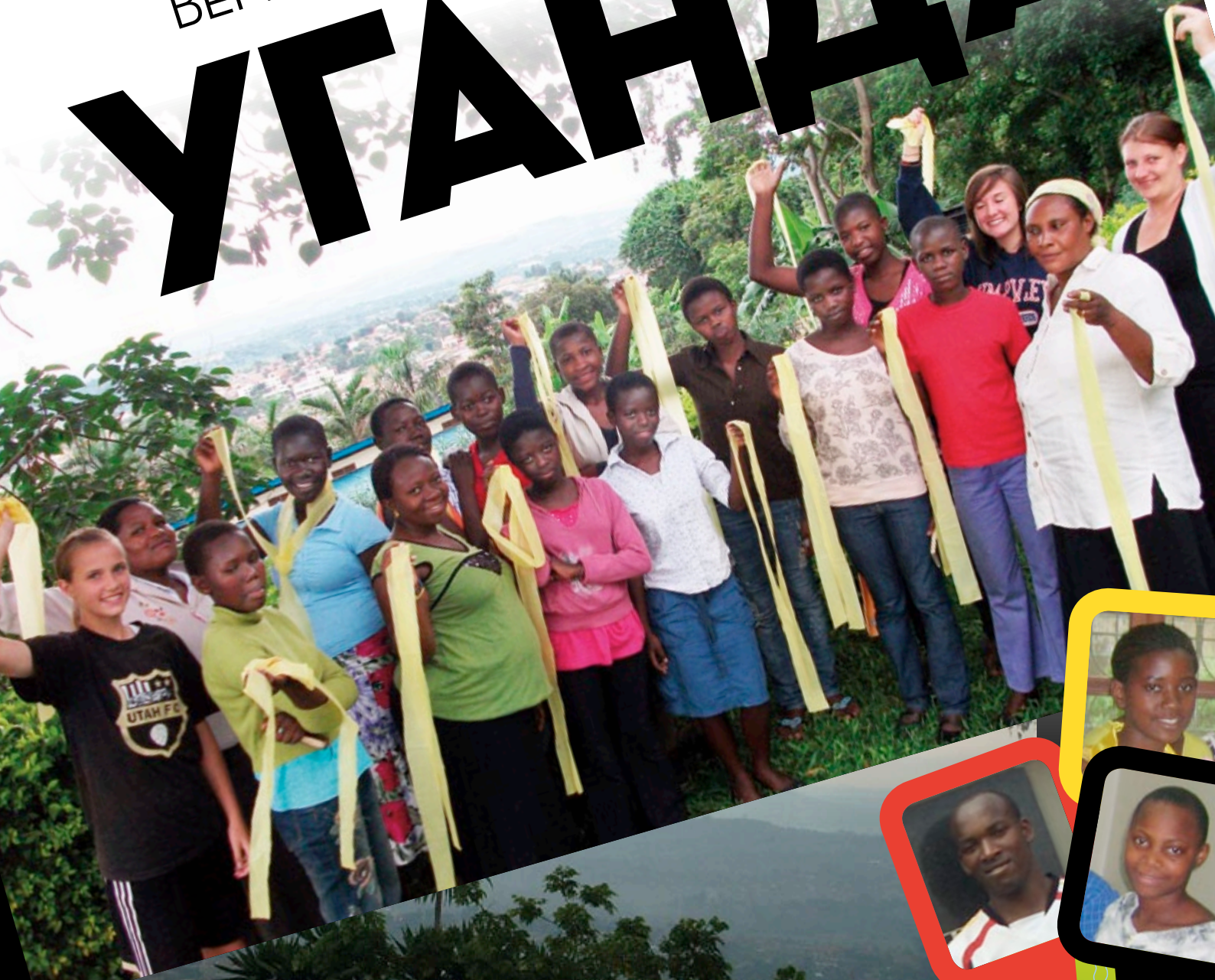
1. Марк Е. Питърсън, “Evidence of Things Not Seen,” *Ensign*, май 1978 г., стр. 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988 г., стр. 204.
3. Джозеф Смит, във въведението към Книгата на Мормон.
4. Джозеф Смит, във въведението към Книгата на Мормон.
5. Хенри Б. Айринг, “Свидетелство”, *Лиахона*, ноември 2011 г., стр. 69–70.

**РАСТЕЖ В
ПЛОДОРОДНА ПОЧВА:
ВЕРНИТЕ МЛАДЕЖИ В**

От Синди Смит

УГАНДА

След като приемат Евангелието и започнат да живеят според него, младежите в Уганда виждат как вярата и надеждата около тях нарастват.

Намирайки се в сърцето на източна Африка, красивата страна Уганда е благословена с хълмисти земи със захарна тръстика и бананови дървета—и с млади хора, готови да приемат и живеят според Евангелието на Исус Христос.

Първият кол в Уганда е организиран през 2010 г. Църквата бързо се разраства и има много млади мъже и млади жени във всеки клон и район.

Да развееш знаме, да бъдеш пример

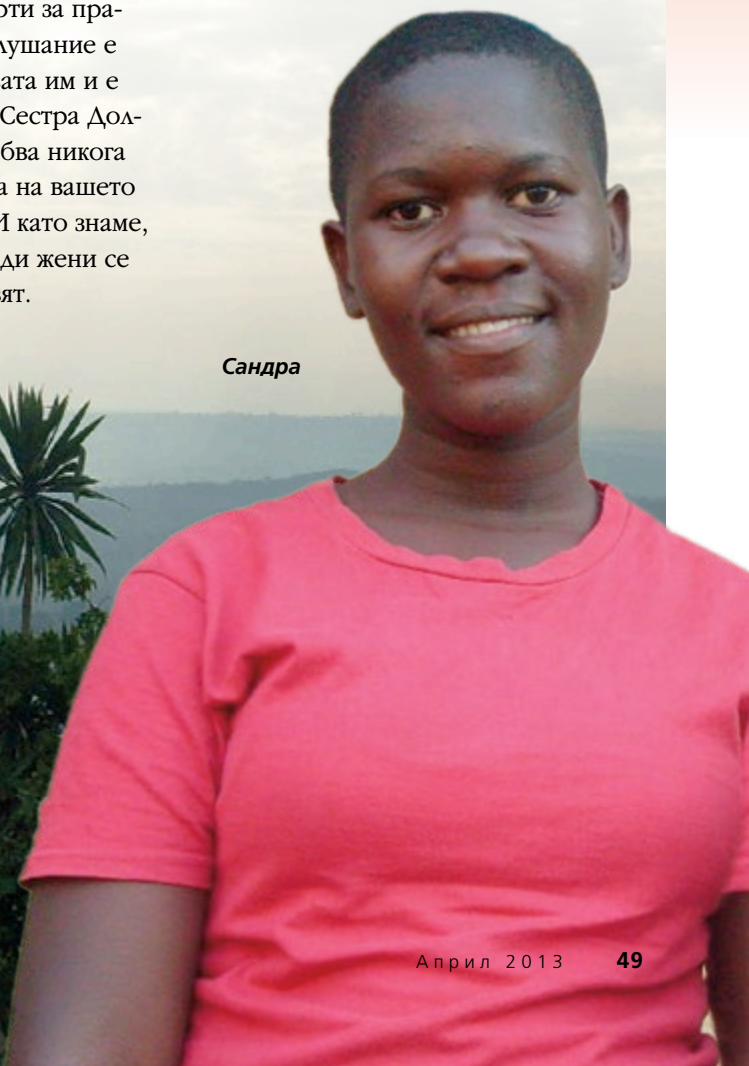
Младите жени в един район били вдъхновени от ученията на сестра Илейн Ш. Долтън, обща президентка на Младите Жени, относно добродетелността: “Сега е времето всеки от нас да се изправи и да развее знаме към света, призоваващо за завръщане към добродетелта”¹. Младите жени изкачили един хълм, който бил до града, и издигнали златни знамена, които символизирали тяхното обещание да бъдат пример за добродетелност. Те заедно изпели “Високо на върха” (Химни, № 4).

Тези млади жени са издигнали личните си стандарти за праведност. Тяхното послушание е укрепило свидетелствата им и е повлияло на другите. Сестра Долтън казва: “Вие не трябва никога да подценявате силата на вашето праведно влияние”². И като знаме, примерът на тези млади жени се развява пред целия свят.

Като много други млади жени в Уганда, Сандра ходи повече от миля до църквата, помага с почистването на църковната сграда в петък и посещава Семинара в събота. През седмицата тя се събужда преди 5:00, за да си прочете уроците и след това отива на училище, като се връща вкъщи след 18:00. Тя пропуснала година в училище поради финансови затруднения, но се изправила пред предизвикателствата си с положително отношение: „Евангелието наистина ми е помогнало да бъда последователна и непоколебима”.

Сандра е единственият член на Църквата в семейството си, но родителите ѝ подкрепят нейната

Сандра

Горе: Младежи посещават заедно колова вечер край огнището.

Горе: Сюзън (в средата), бежанка в Уганда, е намерила мир в Евангелието и е завела братята и сестрите си и други деца на църква.

Среда: Младите жени от този район обичат да работят по Личния напредък.

Вдясно: Денис се отказал от място в професионален футболен отбор, за да проповядва Евангелието. Той и другите млади мъже в кворума на свещениците са жертвали и преодолели трудности, за да отслужат мисии.

служба в Църквата, като например помощта при разчистването на терена на едно местно сиропиталище. Семейството ѝ вижда как Евангелието ѝ е помогнало да бъде силна, дори когато е изправена пред неразрешени проблеми. По отношение на източника на тази сила, Сандра казва: “Когато отида на църква, се чувствам сякаш слагам върху си Божието всеоръжие” (вж. Ефесяните 6:11–17).

Сюзън, която наскоро се е кръстила, обича Църквата. Тя и

семейството ѝ са от Южен Судан, но са избягали от трудностите и са били благословени да приемат мисионерите в Уганда. Бидейки бежанка, тя е намерила мир и защита в Евангелието. В неделя тя води по-малките си братя и сестри на църква, а също и до десет други деца, които не са членове на Църквата. След внезапната смърт на неин роднина, тя се завърнала в Южен Судан, където чака Църквата да бъде установена и в нейния район. И Сюзън и Сандра са изправени пред изпитания, но те разчитат на Бог и се наслаждават на плодовете от живота според Евангелието на Исус Христос (вж. Алма 32:6–8, 43).

Жертва, за да се отслужи мисия

Младите мъже в Уганда започват да играят на футбол от малки момченца, като използват пълтно завързани клончета вместо топка. От най-ранна възраст, Денис е имал талант за спорта и гимназията му предоставила стипендия, за да играе

в нейния отбор. След като завършил гимназия, един професионален отбор му предложил заплата, квартира и храна. Това била сбъдната мечта, но Денис знаел, че това най-вероятно ще попречи на плановете му да отиде на мисия по-късно през същата година.

Желанието на Денис да върши това, което Небесният Отец иска от него, било толкова силно, че той дори не искал да бъде изкушаван да остане в отбора, когато дойде времето да служи мисия. Много хора поставили под въпрос избора му, Денис е уверен, че е взел правилното решение—за себе си и за другите. „Моите двама по-малки братя и сестричката ми току що се бяха кръстили“, казва той. „Никога не си бях и помислял, че сестричката ми би приела Евангелието. Когато виждам как Бог извършва чудеса в семейството ми, това ми дава силна надежда за моето бъдеще“.

В района на Денис младите мъже изучават всяка седмица *Проповядвайте Моето Евангелие*. Станали са като отбор, който работи в тясно сътрудничество с пълновременните мисионери; те водят и приятели на

неделните събрания и други дейности, включително баскетболни и футболни мачове през седмицата. Свещениците са кръщавали приятели и други хора, на които са помогнали в ученето заедно с мисионерите. За няколко години този отбор от млади мъже е укрепил целия район и четирима от тях, включително Денис, са получили призования в Мисия Кения Найроби.

Те са последвали съвета на Старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли: „станете мисионери много преди да подадете документите си за мисия“³. Те го направили като работили заедно като кворум, един отбор по-добър от всеки друг.

И четиримата мисионери преодолели предизвикателства, за да служат. Уилбърфорс обяснява: „Почти бях загубил надеждата да отида на мисия (поради цената), но тогава прочетох Матей 6:19–20: „Недейте си събира съкровища на земята ... но събирайте си съкровища на небето“. И така със старание и решителност, аз успях да постигна целта си да отслужя пълновременна мисия. Обичам мисионерската служба. Няма нищо по-добро от това да търсим първо небесното царство“.

Надежда за бъдещето

Младите в Уганда помагат за изграждането на Божието царство тук, с голяма надежда за бъдещето. Въпреки, че няма храм в Източна Африка, младите очакват времето, когато ще сключат брак в някой далечен храм. Една колова дейност наблегнала на подготовката за влизане в храма и в заключение един

член на коловото президентство дал свидетелството си: „Бог ви обича. Вие сте бъдещето на Църквата в Уганда“. Тези праведни младежи вече оказват голямо влияние.

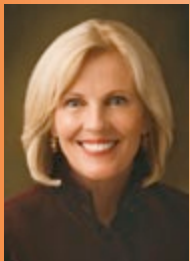
Младите мъже и жени от Уганда жертват нещата от света за благословиите, които ще траят вечно. Те са посадили семената на вярата и внимателно ги подхранват (вж. Алма 32:33–37). Като дърво, отрупано с плодове (вж. Алма 32:42), младежите споделят радостта от Евангелието в тази плодородна страна. ■

Синди Смит е живяла в Уганда, докато съпругът ѝ е работил там, сега те живеят в Юта, САЩ

БЕЛЕЖКИ

1. Илейн Ш. Долтън, „Връщане към добродетелта“, *Лиакхона*, ноем. 2008 г., стр. 80.
2. Илейн Ш. Долтън, *Лиакхона*, ноем. 2008 г., стр. 80.
3. Дейвид А. Беднар, „Да станеш мисионер“, *Лиакхона*, ноем. 2005 г., стр. 45.

Какво е ИСТИНСКИ ПРИЯТЕЛ?

От Илейн Ш. Долгън

Обща президентка на Младите жени

Определението за приятел се е променило в днешния технологически свързан свят. Днес може да си мислим, че имаме много „приятели”. Вярно е: имаме способността да бъдем информирани и да знаем какво става във живота на много от познатите ни, а също и на нашите настоящи и бивши приятели и дори на хора, които не сме срещали лично, които наричаме приятели.

В контекста на социалните мрежи в Интернет, думата „приятел” често се използва, за да опише по-скоро *познати* отколкото

взаимоотношения. Имате способността да изпратите на „приятелите” си съобщение, но това не е същото като да поддържате взаимоотношения с някой лице в лице.

Понякога поставяме твърде голямо значение на това да *имаме* приятели. Може би трябва да наблегнем на това да *бъдем* приятели.

Има много определения за това какво означава да си приятел. Никога няма за забравя речта на старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли за това какво означава да си приятел и за

силното влияние на приятелите върху живота ни. Неговото определение оказва голямо влияние върху моя живот. Той казва: „Приятели са хора, които правят лесно за нас да живеем според Евангелието на Исус Христос”¹. В този смисъл, стремежът към най-доброто за някой друг е най-важното в едно истинско приятелство. Това означава да поставим друг на първо място. Означава да бъдем напълно честни, лоялни и целомъдрени във всяко действие. Може би думата *обвързаност* е тази, която отключва истинското значение на приятелството.

Когато дъщеря ми Ейми бе на 15 години, тя взе решение какъв вид приятели да търси. Една сутрин намерих нейната Книга на Мормон отворена на Алма 48. Тя беше отбелязала стиховете, които описват капитан Мороний: „Мороний беше силен и могъщ човек; той беше човек със съвършено разбиране. ... Да, това беше човек, непоколебим във вярата на Христа” (стихове 11, 13). В полето отстрани тя бе написала: „Искам да излизам на срещи с и да се омъжа за мъж като Мороний”.

Като гледах Ейми и видах млади мъже, с които общуваше и по-късно започна да излиза на срещи, когато навърши 16, аз виждах, че самата

тя даваше пример за тези качества и помагаше на другите да живеят като истински Божии синове, носители на свещеничеството и бъдещи бащи и ръководители.

Истинските приятели повлияват на хората, с които общуват да “се издигнат малко по-нависоко и да бъдат малко по-добри”². Можете да си помагате един на друг, особено младите мъже, да се подготвите за и да отслужите мисии с чест. Можете да си помогате един на друг да останете морално чисти. Вашето праведно влияние и приятелство могат да имат вечен ефект не само върху живота на тези, с които общувате, но и върху идните поколения.

Спасителят нарича учениците Си Свои приятели. Той казва:

“Това е Моята заповед, да се любите един друг, както Аз ви възлюбих.

Никой няма по-голяма любов от това, щото да даде живота си за приятелите си.

Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, което ви заповядвам.

Не ви наричам вече слуги, защото слугата не знае що върши Господарят му; а вас наричам *приятели*; защото ви явявам всичко, що съм чул от Отца Си” (Йоана 15:12–15; курсив добавен).

Като живеете и споделяте Евангелието на Исус Христос, ще привлечете хора, които ще искат да ви бъдат приятели—не само познати в някоя социална мрежа в Интернет, но вида приятели, за които е дал пример Спасителят чрез думите и делата Си. Когато се стремите да бъдете приятел на другите и

да позволите на светлината ви да свети, вашето влияние ще благослави живота на много хора, с които общувате. Знам, че ако наблегнете на това да сте приятели на другите, според определението на пророците и примерите в Писанията, ще бъдете щастливи, ще имате положително влияние в света и някой ден ще получите славното обещание, споменато в Писанията за истинското приятелство: “същите взаимоотношения, които съществуват между нас тук, ще съществуват между нас и там, само че ще бъдат придружени от вечна слава” (У. и З. 130:2). ■

БЕЛЕЖКИ

1. Робърт Д. Хейлз, “This Is the Way; and There Is None Other Way,” в *Brigham Young University 1981–82 Speeches*, 1982 г., стр. 67.
2. Гордън Б. Хинкли, “Стремежът към съвършенство,” *Лиахона*, септ. 1999 г., стр. 8.

ОСНОВНИ ИДЕИ ЗА ПРИЯТЕЛСТВОТО

„Избирайте приятели, които споделят вашите ценности, така че да можете взаимно да се укрепвате и насърчавате за живот според високи стандарти.

За да имате добри приятели и вие бъдете добри приятели. ...

Когато се стремите да бъдете приятел с другите, не правете компромиси с вашите стандарти”.

За укрепването на младежите, брошура, 2011 г., стр. 16

ПОКАНАТА МИ за СПАСЕНИЕ

От Емерсон Хосе да Силва

Докато бях млад мъж, аз посещавах много деноминации и бях объркан, защото всяка една от тях проповядваше различни тълкувания на Писанията. Не ми харесваше непочтителността, която открих в някои от тях, затова се отказ да търся църква, която да посещавам.

Няколко години по-късно, един мой приятел, Клейтон Лима, се кръсти в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Той не ми каза за това, въпреки че бяхме добри приятели, но с времето започнах да виждам промени в него. В неделя обикновено ходех сутрин в къщата му, за да го извикам да ходим да играем футбол, но никога не го

намирах вкъщи. Това се случи две последователни седмици. Най-накрая Клейтон ми каза, че вече не може да играе футбол в неделя, защото почита Господния ден. Казах му: „Тази църква те прави смахнат“.

Тогава Клейтон ме покани да отида на църква. Извиних се, защото все още бях разочарован от религията. Десет месеца Клейтон водеше мисионерите да ме учат, но аз винаги си намирах извинения или им казвах, че съм твърде зает. Но той никога не се отказа.

Един ден, през юни, той ме покани на една църковна танцова забава. Пошегувах се с него: „Ще има ли безплатна храна и много момичета?“ Смеейки се, той каза: „Да!“

Трябва да призная, че бях победен от стомаха си. Посетих църквата и много ми хареса. Бях приветстван от всички, ядох много и поисках да посетя църковно събрание.

Когато дойдох на църква в неделя,

срещнах много хора и чух техните свидетелства. „Не бях запознат с Книгата на Мормон, но почувствах Духа Господен, когато най-различни членове на Църквата свидетелстваха: „Знам, че Книгата на Мормон е истинна, че това е Църквата на Исус Христос и че Джозеф Смит е призван от Бог пророк“. Никога не бях се чувствал толкова добре. Все още не исках да се срещна с мисионерите, но това събрание за свидетелства докосна душата ми.

Следващата седмица Клейтон отново ме покани на църква. Не можех да дойда, защото имах друг ангажимент. Видях тъгата на лицето му, когато му казах, че не знам дали ще мога да дойда.

Обаче в неделя сутрин се събудих с желанието да отида на църква. Станах в 6:50, което бе трудно за мен, приготвих се и зачаках Клейтон да дойде. Той се изненада да ме види облечен и чакащ го. Тази неделя епископът говори за свещеничеството. Почувствах силно Духа и имах усещането, че трябва да участвам в уроците на мисионерите. В края на събранието на Младите мъже аз знаех, че ще се кръстя.

Когато свършиха събранията, казах на Клейтон: „Искам да се кръстя!“

Той си помисли, че се шегувам. Но тогава каза: „Ако повикам старейшините, ще се срещнеш ли с тях?“ Казах „да“.

Бях учен от страхотни старейшини. Когато чух посланието за Възстановяването, имах още по-голямо потвърждение, че трябва да се кръстя. Но исках да узная за себе си за истинността на Книгата на Мормон. Старейшините отбелязаха Мороний 10:3–5 в моята Книга на Мормон и ме поканиха да се моля и да попитам Бог дали тя е истинна.

Следващата вечер си спомних, че още не съм чел Книгата на Мормон. Като започнах да чета, почувствах много силно Духа. Молих се и преди да приключа молитвата, знаех, че Книгата на Мормон е истинна. Благодарен съм на Бог, че отговори на молитвата ми. Кръстих се през юли 2006 г.

По-късно служих като мисионер в Мисия Куяба Бразилия, а приятелят ми Клейтон служеше в Мисия Санта Мария Бразилия. Ние правихме това, което Клейтон направи за мен: канехме хората да дойдат при Христос и им помагахме да приемат възстановеното Евангелие като упражняват вяра в Исус Христос, покаят се, кръстят се и получат дара на Светия Дух. Това наистина е пътят към спасението.

Нека каним приятелите и роднините си да научат за това Евангелие, защото Спасителят е поканил всички със следните думи: „Дойдете при Мене“ (Матей 11:28). Знам, че това е Църквата на Исус Христос и че сега е времето да каним всички да дойдат при Него. ■

ДЕСЕТ НАЧИНА ДА ЗНАЕТЕ, ЧЕ СТЕ **ОБЪРНАТИ ВЪВ ВЯРАТА**

От Тайлър Ортън

В събранието на свещеничеството научих, че една от целите на Аароновото свещеничество е да ни помогне да “се обърнем в Евангелието на Исус Христос и да живеем съгласно ученията му”¹. Не бях сигурен какво означава да “се обърнем в Евангелието на Исус Христос”. Попитах родителите ми и по-големите ми братя и сестри какво означава това и заедно обсъдихме начините, по които може да разберем дали сме се обърнали във вярата.

Вероятно има и други, но ето ги десетте начина, които успях да открия. Тъй като обръщането във вярата е процес за цял живот, не трябва сега да сме свършени във всяка от тези области, но те могат да ни помогнат да разберем дали напредваме.

1. Когато сте обърнати във вярата, не само *знаете* какво трябва да правите, но и *желаете* да вършите правилните неща. Не е достатъчно просто да избягвате да вършите грешни неща, защото ви е страх да не ви хванат или накажат. Когато сте наистина обърнати във вярата, наистина искате да избирате правилното.

2. Друг знак за това, че сте се обърнали във вярата е следния: вече нямате желание да вършите грях. Анти-нефи-лехитите са голям пример за това. Когато били обърнати в Евангелието на Христос, те “встъпили в завет с Бога да Му служат и да спазват заповедите Му” (Мосия 21:31). Също както и нефитите, които били учени от цар Вениамин, те нямали повече “склонност да вършат зло” (Мосия 5:2). Те наистина се обърнали

в Евангелието на Христос, а изкушенията на Сатана вече нямали сила над тях.

3. Когато сте наистина обърнати във вярата, сте повече загрижени за това какво Бог мисли, отколкото какво другите мислят за вас. В училището ми в Индонезия учениците пиат много. Понякога е много изкушаващо да отидеш на купон, когато всички отиват и ти се присмиват, че не искаш да отидеш. Брат ми бе канен много пъти да пие и да купонясва, но никога не го направи—той отстояваше това, в което вярва. Беше трудно и той прекара много вечери сам вкъщи.

Когато учениците си казваха довиждане на завършването му, няколко души споделиха с него колко са удивени, че той успя да устои на натиска на връстниците си и да остане верен на стандартите си. Казаха му колко много го уважават заради това. Той показа, че е обърнат във вярата като устоя на натиска на връстниците си.

4. Когато сте обърнати във вярата, се опитвате възможно най-добре да живеете винаги според Евангелието—не само в неделите или когато е удобно, а винаги. Действията ви не се променят в зависимост от това с кой сте или

кой ви гледа. Когато връстниците ви кажат груба шега или искат да гледат неприличен филм, не се съгласявайте, просто защото никой не ви гледа; вместо това отстоявайте това, в което вярвате.

5. Когато сте обърнати във вярата, сте по-мили и състрадателни във взаимоотношенията си с другите. Не съдите, критикувате или клюкарствате. По-запознати сте с чувствата на другите и става естествено за вас да търсите начини да служите и помагате. Ако вървите из коридора на училището ви и някой изпусне учебниците си, не е необходимо и да се замисляте какво

5.

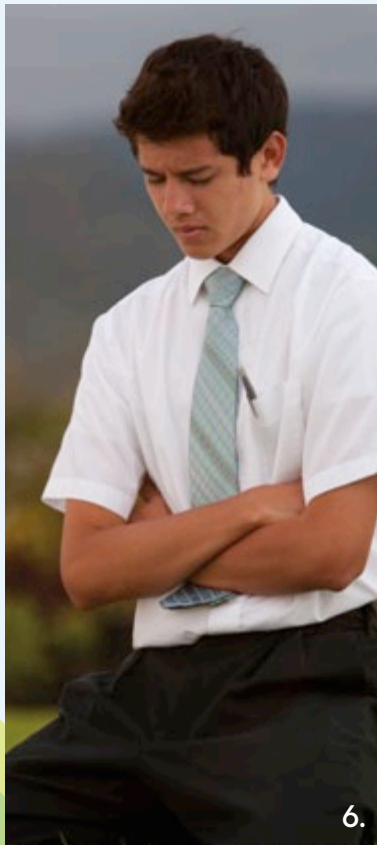

СИГУРЕН ПЪТ КЪМ ЩАСТИЕТО

„Господ желае членовете на Неговата Църква да бъдат напълно обърнати в Неговото Евангелие. Това е единственият сигурен начин

да се радваме на духовна безопасност сега и щастие завинаги”.

Старейшина Д. Халстром от Президентството на Седемдесетте, „Обърнати в Неговото евангелие чрез Неговата Църква,” *Лиахона*, май 2012 г., стр. 15.

6.

2.

За да покажат, че ще останат верни на завета си да живеят според Евангелието, обърнатите ламанити заровили оръжията си (вж. Алма 24).

да направите. Автоматично спирате да помогнете.

6. Когато сте обърнати в Евангелието, желанието ви да се молите нараства и чувствате, че наистина общувате с Бог, когато се молите. Винаги ще намирате време за молитва, независимо как се чувствате или какво се случва в живота ви. Президент Езра Тафт Бенсън (1899–1994) ни казва: “Ако не чувствате желание да се молим, тогава трябва да се молим, докато почувствате желанието да се молим”².

7. Когато сте обърнати във вярата, очаквате неделата, защото това е Господния ден. Когато дойде неделя, вместо да си помислите: „О, не, това ден, в който не мога да прекарвам време с приятелите си и

да ходя на кино,” си мислите: „Страхотно, ден, в който мога да отида на църква и да се съсредоточа върху духовните неща и да прекарам време със семейството си!”

8. Когато сте обърнати във вярата, спазвате заповедите и не си търсите извинения, благовидни оправдания и обяснения за своето поведение. Не се опитвате да излезете извън границите на позволеното; просто спазвате заповедите, защото знаете, че това е по-добрият начин.

9. Когато сте обърнати във вярата, очаквате с нетърпение да платите десятъка си. Гледате на него като на привилегия и чувствате, че 10 процента не е толкова много, особено ако се сравни с благословиите и удовлетворението, които получавате.

Тези благословии струват много повече от парите, които сте платили.

10. Когато сте обърнати във вярата, изпитвате силното желание да помогнете на другите да знаят истината и щастието, които сте намерили. Добър пример от Писанията е съня на Лехий, в който той имал толкова силно желание да сподели вкусния плод от дървото на живота със семейството си. Когато опитал от плода, първата му мисъл не била да вземе още за себе си, а да потърси семейството си, за да може и те да опитат от плода и да имат същото щастие (вж. 1 Нефи 8:12).

Като обобщение, знаете, че сте се обърнали във вярата, когато започнете да живеете според по-висшия закон, Евангелието на Исус Христос. Живеете според духа на закона, а също и според буквата на закона. Живеете според Евангелието във всички аспекти на живота си. Живеете изцяло според Евангелието не защото трябва, а защото искате. Станали сте по-щастливи и добри хора и искате да станете това, което Небесния Отец иска да бъдете. Искате да бъдете като Исус Христос и да следвате примера Му. Когато станете такъв човек, наистина сте се обърнали във вярата. ■

Тайлър Ортън живее в Ява, Индонезия.

БЕЛЕЖКИ

1. *Handbook 2: Administering the Church*, 2010 г., 8.1.3.
2. Езра Тафт Бенсън, “Pray Always,” *Liahona*, юни 1990 г., стр. 4.

УСИЛЕНАТА РАБОТА СИ ЗАСЛУЖАВА

Ще бъдете удивени какво можете да постигнете,
ако продължите да полагате усилия.

(Вж. За укрепването на младежите (брошура, 2011 г.), стр. 40–41.)

Малкият

МИСИОНЕР

на баба Дени

От Емилия Мария Гуимарес Кореа

“Когато човек говори чрез Силата на Светия Дух, силата на Светия Дух отправя неговите слова в сърцата на чедата човешки” (2 Нефи 33:1).

Витор живеел с майка си и сестра си в къщата на неговата баба Дени. Баба-та на Витор се разболяла и не можела да стане от леглото си много седмици. Тя била самотна в стаята си.

Витор решил да прави компания на баба Дени. Всеки ден, като се върнел от училище, той вземал някоя *Лиакхона* в стаята на баба и ѝ четял истории от страниците за деца.

След като прочел всички броеве на *Лиакхона* вкъщи, започнал да ѝ чете Книгата на Мормон и Библията. Баба Дени не била член на Църквата, но обичала Витор да ѝ чете. Радвала се да научи за Евангелието.

Баба задавала много въпроси. Ако Витор не знаел отговора на въпросите, той питал учителката си в Неделното училище за деца

или търсел в Писанията. Баба наричала Витор „нейния малък мисионер.”

Баба Дени казала на Витор, че е научила много неща от него. Обещала му, че като се оправя, ще отиде на църква с него. Това, което научила, я накарало да иска да оздравее и да научи повече за Евангелието.

Когато баба се оправяла, тя спазила обещанието си. Тя отишла на църква с Витор, за да научи повече за това, което я бил учил той. Не след дълго, баба се кръстила и била потвърдена като член. Витор ѝ помогнал да научи, че Евангелието е истина.

Когато Витор порастнал, той станал пълновременен мисионер в мисия Бостън Масачузетс. Преди да замине, той отишъл в храма—с баба Дени. ■

Емилия Мария Гуимарес Кореа живее във окръг Федерален, Бразилия.

СПЕЦИАЛЕН СВИДЕТЕЛ

От старейшина
М. Ръсел Балард

От Кворума на
дванадесетте апостоли

Членовете на Кворума на дванадесетте апостоли са специални свидетели за Исус Христос.

Защо Църквата има толкова дълго име?

Исус Христос дава име на Църквата (вж. Учение и Завети 115:4).

Думите *Църквата на Исус Христос* заявяват, че това е Неговата Църква.

От последните дни обяснява,

че това е същата Църква като Църквата, която Исус Христос установил по време на Своето земно служение, но е възстановена в тези последни дни.

Светии означава, че Го следваме и се стремим да вършим волята Му.

Членовете ни биват наричани *мормони*, защото вярваме в Книгата на Мормон, но винаги, когато е възможно, трябва да използваме пълното име на Църквата. ■

Из „Важността на името,” Лиахона, ноември 2011 г., стр. 79–82.

От Дарси Дженсън

Когато през 1893 г. бил завършен храма Солт Лейк, светиите от последните дни ликували. Построяването на този храм отнело 40 години. Тъй като някои деца били дарили пари за построяването на храма, президент Уилфорд Уудръф решил да се проведат специални осветяващи сесии, на които да присъстват деца.

Днес, когато има храмове по цялата земя, децата все още помагат при отпразнуването на завършването им. Вижте как децата са участвали тогава и сега. ■

Дарси Дженсън живее в Калифорния, САЩ

Над 12 000 деца дошли за осветяването на храма Солт Лейк. Тези деца от район Шугар Хаус пътували с влак.

Този билет позволявал на децата до 16 годишна възраст да присъстват на специални служби за осветяване на храма Солт Лейк. Апостоли и членове на Първото Президентство говорили на децата в храма.

Понякога храмовете са повторно осветявани след като са реконструирани. Деца от Неделното училище за деца пели песни и носели лампички в изпълнението си, което отпразнувало осветяването на храма Анкоридж Аляска.

Всяка седмица по време на строежа на храма Гилбърт Аризона децата от Неделното училище за деца от кол Гилбърт Аризона Хайланд си поставили целта да служат на някой в своя район.

Когато се строел храма Сан Диего Калифорния деца от Неделното училище за деца от Мексико направили цветно килимче за храма. Висши ръководители стояли на това килимче по време на службата по поставянето на крайъгълния камък при осветяването.

Отпразнуване на храмовете!

Деца от Неделното училище за деца от Манитоба, Канада, пътували три часа до храма **Реджина Съскетчиуан** за да докоснат стените и да си обещаят да влязат вътре някой ден.

Деца от Неделното училище за деца по време на отворените врати за храма **Киев Украйна** приветствали посетителите като пеели „I Love to See the Temple“.

Над 800 деца от Неделното училище за деца от Западна Африка изпели песента „Чедо на Бога съм“ на културното празненство преди освещаването на храма **Акра Гана**.

Деца от Неделното училище за деца пели за президент **Гордън Б. Хинкли**, когато той пристигнал, за да освети храма **Аба Нигерия**.

Всеки храм има крайъгълен камък, който показва годината, в която е осветен. При освещаването, висшите ръководители запечатват този камък с хоросан. **Айзък Б., 9 г.**, помогнал да се сложи хоросан на крайъгълния камък на храма **Канзас Сити Мисури**.

Въпроси и отговори за храма

Защо имаме храмове?

Храмовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни са свещени места, където научаваме вечни истини и участваме в свещени обреди.

Какво представлява храмът отвътре?

Храмът е спокойно, почитателно и много красиво място. Всичко в храма е чисто и подредено. Всички са облечени в бяло и говорят тихичко.

Какво се случва в храмовете?

Съпрузите могат да се запечатат, а децата да се запечатат за родителите си. Запечатването прави възможно семействата да бъдат заедно за вечността. В храма мъжете

и жените получават и дар от духовни благословии, наречен надаряване. Те също могат да получат надаряване и да бъдат запечатани за тези, които са починали без да са сключили храмови завети.

Какво друго се случва в храмовете?

Освен запечатването и надаряването, в храма се извършват и други обреди. Хората могат да се кръстят и да бъдат потвърдени за тези, които не са могли да се присъединят към Църквата докато са били живи. Когато навършиш 12 години и си достоен да влезеш в храма, можеш да имаш възможността да бъдеш кръстен и потвърден за хората, които са починали без Евангелието.

Ами ако семейството ми не е било в храма?

Нашият Небесен Отец познава и обича теб и семейството ти. Той иска всички да имат благословиите на храмовите обреди. Живей достойно, за да влезеш в храма. Постави си за цел сега да можеш да получиш надаряването и да сключиш брак в храма някой ден. Небесният ни Отец ще благослови теб и семейството ти. ■

“Мои млади приятели ... , нека погледът ви винаги бъде отправен към храма. Не правете нищо, което ще ви попречи да прекрочите неговите врати, за да получите светите и вечни благословии, давани там”.

Президент Томас С. Монсън, “Светият храм—маяк към света,” *Лиахона*, май 2011 г., стр. 93.

Заедно семействата могат да са във вечността

(Опростена)

Текст Рут Муир Гарднър
Музика Ваня Й. Уоткинз

Живо ♩ = 80-96

1. И - мам доб - ро се - мей - ство аз на зе - мя - та тук се - га.
2. Ще се под - гот - вя аз до - бре хра - ма свят да по - се - тя.

За - ед - но ис - кам да сме във не - бе - то у до - ма.
О, как меч - та - я там да склю - ча брак за веч - ност - та.

Припев

Знам, за - ед - но се - мей - ства - та мо - гат да са във веч - ност - та. Да

ста - нем тук дос - той - ни, пра - вед - ни че - да, туй е пла - нът ве - чен на От - ца. То -

ва е пла - нът на От - ца.

Текст и музика © 1980 IRI. Аранжирмент © 2012 IRI. Всички права запазени.
Тази песен може да бъде размножавана с нетърговска цел за ползване у дома или в църквата.

Исус Христос възстанови Църквата Си в последните дни

Може да използвате този урок и тази дейност, за да научите повече за темата за този месец за Неделното училище за деца.

Представете си, че отивате да търсите съкровище. Къде бихте търсили съкровището? Как бихте го намерили? Къде би могло да се намира ковчежето със съкровището? Какво би имало вътре?

Някои ковчежета със съкровища съдържат красиви бижута и ценни монети. Но като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние имаме богатство, което е още по-ценно: Евангелието на Исус Христос.

Много хора не знаят за това съкровище, така че едно от задълженията ни е да го споделим с възможно най-много хора.

След като Исус и апостолите Му починали, някои важни евангелски учения и обреди били загубени или

променени, включително кръщението, свещеническата власт, храмовете, живите пророци и причастието.

Всички тези евангелски съкровища са били възстановени чрез Пророка Джозеф Смит. Когато Джозеф се помолил да узнае истината, Небесният Отец и Исус Христос му се явили.

По-късно, Джозеф получил златните плочи и ги превел в Книгата на Мормон. Книгата на Мормон съдържа ученията, които ценим, защото тя обяснява истини, които са били загубени някога. Получаваме много благословии, защото имаме тези евангелски истини.

Какви ценни богатства са те! ■

СТИХ И ПЕСЕН

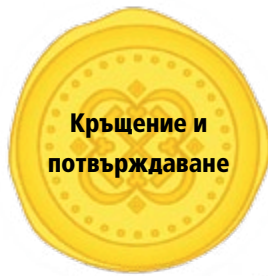
- Учение и завети 35:17
- "Свещената горичка," *Детска пеенка*, стр. 63 (или друга песен за Възстановяването на Евангелието)

ДА ПОГОВОРИМ

Споделете как съкровищата на Евангелието на Исус Христос благославят семейството ви.

НАПРАВЕТЕ КУТИЙКА ЗА ЕВАНГЕЛСКО СЪКРОВИЩЕ

Изрежете и сгънете кутийката за съкровища съгласно диаграмата по-долу. Изрежете монетите, които изброяват някои от съкровищата, които Евангелието ви е дало, и ги поставете в кутийката. Поглеждайте често в кутийката, за да си припомните благословиите на Евангелието.

Мястото, където била Организирана Църквата

От Джен Пинбъроу

Църковни списания

Елате с нас и изследвайте едно важно място в историята на Църквата!

Ако Маги и Лили И. искат да видят къде е била организирана Църквата, няма нужда да търсят много надалече. Мястото е точно до църковната сграда във Файет, Ню Йорк, където ходят на църква всяка неделя!

Църквата не е била организирана в църковна сграда, а в една дървена къща. Пророкът Джозеф

Смит бил дошъл тук през 1829 г., за да живее със семейство Уитмър. Първоначалната къща вече не съществува, но тази дървена къща е на същото място.

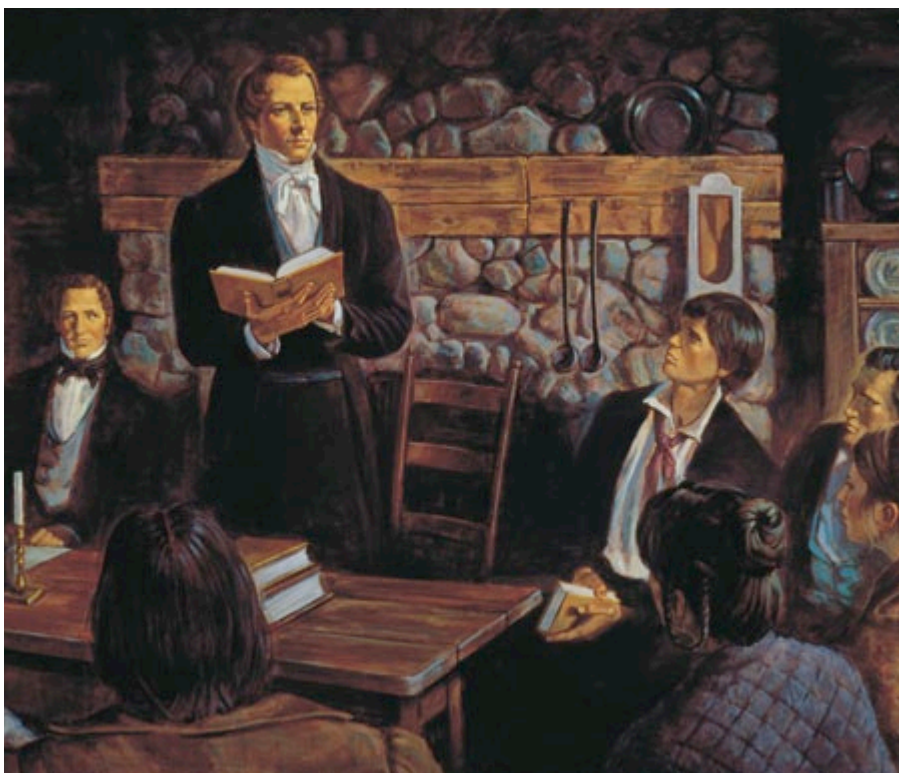
Църковната сграда, където Маги и Лили ходят на църква има център за посетители, където са изложени неща за къщата на семейство Уитмър и специалните неща, които са се случили там. ■

1. Джозеф Смит приключил превода на Книгата на Мормон тук.

2. Отвън, недалеч от къщата, трима мъже видели ангела Мороний и златните плочи. Те били наречени Тримата очевидци, защото били свидетели за (или видели) плочите. Тяхното свидетелство се намира в началото на Книгата на Мормон.

3. На 6 април 1830 г. около 60 души дошли на едно специално събрание. Джозеф Смит официално организирал Църквата и било благословено и раздадено причастието. Това било първото им събрание за причастието!

КРЪЩЕНИЕТО ТОГАВА И СЕГА

Маги (11 г.) и Лили (9 г.) са се кръстили в един басейн за кръщения, близо до мястото, където са се кръщавали първите членове на Църквата.

И двете момичета били много развълнувани да се кръстят. Когато дошъл ред на Лили да се кръсти, тя имала интервю с епископа си. „Той ме попита дали имам свидетелство за пророка и дали си плащам деветъка,” казва Лили.

И двете момичета имат хубави спомени от деня на кръщението си. „Когато излязох от водата, имам чувството, че мога да направя всичко”, казва Маги.

И двете момичета получили дневници, за да запишат чувствата си през тези специални дни.

4. Веднага след събранието, родителите на Джозеф Смит и още няколко човека се кръстили отвън.

Макс и Миа решават проблема

От Крис Дийвър, Тексас, САЩ

A watercolor illustration of a boy and a girl playing. The boy, on the left, has blonde hair and is wearing a red shirt, blue pants, and a green cape. He is standing with his hands on his hips, looking towards the girl. The girl, on the right, has brown hair in pigtails and is wearing a striped shirt and pink pants. She is kneeling on the ground, playing with a blue toy figure. In the background, there is a purple house with a chimney and a yellow ball of yarn. In the foreground, there is a small orange dog and a brown dog. The scene is set outdoors with a blue sky and brown ground.

Макс се приготи да играе ролята на супергерой. Той облече червената си тениска. Сложи наметалото си на супергерой. След това влезе в стаята на малката си сестричка.

„Хайде, Миа”, каза Макс. „Хайде да решим проблемите!”

Макс и Миа отидоха в хола.
Видяха кош, пълен с дрехи.

„Можете ли да ми
помогнете?” попита мама.

„Добре,” каза
Макс. „След това
може да решим
проблемите”.

Макс и Миа помогнаха на
мама да сгъне всички дрехи
и да ги сложи на местата им.

Тогава Макс видя малко
боклук на пода. „Нека
съберем всичкия боклук”,
каза Макс. „След това може
да решим проблемите”.

Макс и Миа се затичаха из къщата. Изхвърлиха всички боклук, който можаха да намерят.

След това видяха, че мама мете пода на кухнята. „Можем да ти помогнем”, каза Макс.

Миа държеше лопатката, докато Макс метеше пода.

„Сега хайде да отиваме да решаваме проблемите”, каза Макс.

Мама се огледа из чистата къща. Тогава тя прегърна Макс и Миа. „Мисля, че вече го направихте!” ■

ИСУС ХОДИ ПО ВОДАТА

„И учениците, като Го видяха да ходи по езерото, смутиха се и думаха, че е призрак, и от страх извикаха.

А Исус веднага им проговори, казвайки: **Дерзайте! Аз съм; не бойте се**” (Матей 14:26–27).

НОВИНИ ОТ ЦЪРКВАТА

Посетете news.lds.org за повече църковни новини и събития.

Обучение на ръководители по света—нов подход

Старейшина Л. Том Пери, старейшина Доналд Л. Халстром и епископ Дийн М. Давиес водят събеседване относно важноста на използването на ключовете на свещеничеството.

През идващите месеци членовете на Църквата по целия свят ще вземат участие в един вдъхновяващо нов подход на обучение на ръководители по света.

За разлика от предишни обучения, тази годинашното обучение на ръководители по света няма да бъде предавано като едно мероприятие за ръководителите на райони и колове. Вместо това обучението ще бъде разделено на девет кратки сегмента—на DVD и по интернет на адрес LDS.org—които ще имат за цел да настръчат обсъждането между всички ръководители, членове и семейства през настоящата година както и след това.

Централната тема на обучението е „Укрепване на семейството и Църквата чрез свещеничеството“. По време на обучението членове на Първото Президентство и Кворума на дванадесетте апостоли, както и други висши ръководители и общи служители, ще представят едно вдъхновено обучение относно:

- Как семействата могат да открият сила и спокойствие чрез силата на свещеничеството.
- Как да се помогне на всяко семейство, така че да изпита благословиите на свещеничеството.
- Как носителите на ключовете на свещеничеството укрепват домовете и семействата.
- Как да служим като Спасителя.
- Как да възпитаваме децата в светлина и истина.

Всички църковни единици ще получат този диск, като от съветите на райони и колове ще се изисква да изгледат цялото негово съдържание. След това те следва да се съветват заедно за това как да се помогне на членовете на районите и коловите да извлекат полза от обучението.

По време на събрания и часове, членовете могат да гледат и обсъждат отделни сегменти от този диск. Семействата и отделните членове могат да гледат сегментите, наред с допълнителни източници, които да разширят тяхното изучаване, на wwlt.lds.org.

Във всяка обстановка, най-въздействащата част от обучението ще се случи, когато един сегмент се изгледа и започне обсъждане по него. Когато ръководителите, членовете и семействата размишляват, споделят и свидетелстват върху това, което са видели и почувствали, Светият Дух ще ги вдъхновява и ще ги напътства в прилагането на обучението в собствените им обстоятелства. Посредством тези преживявания, обучението на ръководители по света ще допринесе за усилването на семействата и Църквата по целия свят. ■

Застанали пред къщата на Мери Фийлдинг Смит в парка „Това е мястото“, старейшина М. Ръсел Балард, Линда К. Бъртън, старейшина Роналд А. Расбанд, Илейн Ш. Долтън, Розмери М. Уикзъм, и епископ Гари Е. Стивънсън обсъждат благословиите на това свещеничеството да играе роля във всеки дом.

ОТКЛИКВАНЕ НА ПРИЗИВА ЗА ПОВЕЧЕ МИСИОНЕРИ:

Подхранване на мисионерския устрем у дома и в Църквата

От Хедър Уитл Ригли

Църковни новини и събития

Епископ Виктор Ногалес от район Парке Чакабуко, кол Конгресо в Буенос Айрес, Аржентина, е седнал пред табло за съобщения, цялото покрито със снимки на 37 млади мъже и жени от неговия район. Когато един от тях замине на мисия, той поставя бележка до снимката.

„Моите младежи се вълнуват много, когато влязат в офиса ми и видят снимките и бележките“, казва той. „Това ги мотивира да се подготвят за собствената си мисия“.

Този район в Буенос Айрес е пример за духа на мисионерската работа. През първите шест месеца на 2012 г., 19 младежи—14 от които обърнати във вратата—са напуснали домовете си, за да служат на пълноценни мисии в осем страни. Повече от 80 процента от младежите, които отговарят на условията да служат на мисия, са поели отговорността да го направят.

През последните години ръководители на Църквата няколко пъти са отправяли призив повече млади хора да отслужат мисия.

По време на общата конференция на Църквата през април 2005 година, скоро след като Църквата бе издала *Проповядвайте Моето Евангелие: Наръчник за мисионерска служба*, старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли отправя съвет към семействата и ръководителите да подхранват мисионерски дух и да

подготвят повече млади мъже и жени да служат достойно, като им помагат да разбират своята истинска същност и като ги учат на Евангелието (виж „Още един,“ *Лиакхона*, май, 2005 г., стр. 69).

Съобщението на президент Томас С. Монсън на общата конференция през октомври 2012 г., с което се намалява възрастовата граница за отслужване на мисия, за пореден път ни напомни, че Господ ускорява делото Си.

Днес множество семейства и църковни ръководители взимат присърце тези известия и полагат основите на една богата традиция от мисионерска служба в техните страни.

Да помагаме да младежите да разберат своята същност

В отговор на въпроса „Как сте могли да помогнете на толкова много от вашите младежи да служат с готовност?“ епископ Ногалес отговаря: „Когато бях призован за епископ, моята основна грижа беше за младите хора от района ми, като съвсем ясно казах и на останалите ръководители на района, че ние трябва да станем част от живота им“.

Например всички мисионери от Чакабуко са имали призования в района преди да заминат. Доста често е била отправяна покана към новопокръстените и слабо активните членове да служат като учители,

като това им е давало възможността да се подготвят да проповядват Евангелието.

Също така епископ Ногалес е помагал на младежите да се подготвят духовно за своите мисии, като е уреждал те да могат да служат заедно с местните пълноценни мисионери.

Посвещавайки се на младите хора от своя район, местните църковни ръководители и членовете са възнаградени с това да засвидетелстват как мисионерския дух се увеличава безмерно.

Семейство с мисионерски устрем

Гарф и Илойз Андръс от Дрейпър, Юта, САЩ, знаят какво означава да си семейство, което е мисионерски устремено. Те имат 17 внука, които са служили на мисии, като самите те са служили на шест мисии.

Подхранването на мисионерски дух в дома е нещо, което започва от ранна детска възраст, твърди брат Андръс.

Сестра Андръс се съгласява. „Служенето на мисия не трябва да се изразява като мълчаливо очакване от ваша страна; напротив, говорете на децата и внуците си без то да се поставя под въпрос—*когато* отидете на мисия, а не *ако отидете на мисия*,“ казва тя.

Също е важно да учим младите хора за тяхната истинска същност, като правим това чрез даване пример на мисионерска служба. Брат и сестра Андръс приемат първото си призование през 1980 г., точно по времето, когато най-малкият им син тръгва на собствената си мисия.

След като получава подарък от своите баба и дядо, който е имал за цел да му помогне в подготовката

Епископ Виктор Ногалес е застанал пред таблото за съобщения, което показва всички младежи от неговия район, включително и онези, които в момента служат на мисия.

за мисия, един от техните внуци им пише писмо. „Той ни благодари за подаръка, но добави, „Далеч по-важно е да ви благодаря за примера, който сте ми дали”, казва сестра Андръс.

Преподаване на Евангелието

„Нашите младежи имат правото да очакват техните родители, църковни ръководители и учители да проверяват тяхното знание и разбиране на Евангелието на Исус Христос”, казва старейшина Балард. „Светият Дух ще потвърди истината в сърцата им и ще разпали Христовия пламък в техните души. И така ще се сдобие с *още един* изцяло подготвен мисионер” (М. Ръсел Балард, „Още един”, стр. 71).

На около 9 600 км. от Буенос Айрес, в провинциалния клон Хорсшу Бенд, намиращ се близо до Бойзи,

щата Айдахо, САЩ, също се наблюдава увеличаване на мисионерската служба. И това е в резултат на усилените старания на семействата и ръководителите да учат на Евангелието своите младежи.

От един малък клон със само 75 члена, девет млади хора служат като мисионери.

Старейшина Ръсел М. Нелсън от Кворума на дванадесетте апостоли набляга на причините и ползите от службата. „Всички мисионери ... служат с единствената надежда да направят по-добър живота на другите хора”, казва той. „Решението да се отслужи мисия ще оформи духовната съдба на мисионера, на неговия съпруг или съпруга, и на потомството им за поколения напред. Желанието да се служи е естествен резултат от обръщането във вярата, достойнството

и подготовката на члена” (“Попитай мисионерите! Те могат да ви помогнат!” *Лиахона*, ноем., 2012 г., стр. 18).

Мартин Уокър, президент на кол Емет Айдахо, се съгласява с това. „Служенето на мисия повежда един млад човек по път, който ще повлияе на поколения занапред”, казва той. „Като кол ние правим всичко възможно да подготвяме младите хора да служат на мисия”.

Част от тази подготовка включва преподаване на Евангелието на младежите. Младежите от клон Хорсшу Бенд имат достъп до седмичен клас по подготовка на мисионери, който се преподава от бивш президент на мисия— обучение, което подпомага месечното мисионерско обучение за младежи, провеждано от кола и от групата на Аароновото свещеничество.

Ларийн Адам—едно от шестте деца на брат и сестра Андръс—служи рамо до рамо със своя съпруг, Джим, в датската мисия на Копенхаген от 2007 г. до 2009 г. Тя свидетелства колко е важно преподаването на Евангелието на децата у дома.

„Едно от най-възвишените неща, които можете да направите, за да помогнете на децата си да си изградят свидетелство за мисионерската работа, е да провеждате семейни домашни вечери, както и семейно изучаване на Светите писания”, заявява тя. „Ако се положи сигурна основа от знание за Светите писания и на Евангелието, те ще бъдат много по-добре подготвени и ще знаят много повече за него”. ■

Млади мисионери на църковна служба намират радост служейки

От Каролин Картър

Църковни новини и събития

Старейшина Ернесто Сарабия носи черна мисионерска значка всеки ден от своята мисия. Но неговото мисионерско назначение е различно от това на много други—старейшина Сарабия служи като млад мисионер на църковна служба (YCSM) в офиса на мисията в Ермосильо Мексико.

„Осъзнаваме, че за някои от младите ни мъже и жени може да не е разумно да се сблъскват с трудностите и предизвикателствата на една пълновременна мисия”, казва

старейшина

М. Ръсел

Балард, от

Кворума на

дванадесетте

апостоли. Но

това, казва той,

не означава, че

те не могат да

вземат участие в

благословиите на

мисионерската

дейност (“Още

един”, *Лиахона*,

май, 2005 г.,

стр. 69).

Старейшина

Ръсел М. Нелсън

от Кворума на

дванадесетте апостоли казва: „Мисията е доброволна служба към Бог и човечеството” (“Попитай мисионерите! Те могат да ви помогнат!” *Лиахона*, ноем., 2012 г., стр. 18) и има много начини, по които може да се служи.

За младежите, които са достойно извинени от службата им като пълно- временно проповядващи мисионери, или за онези, които трябва да се завърнат вкъщи по-рано, програмата за млади мисионери на църковна служба може да предостави пълноценни мисионерски изживявания.

Изисквания за служба

Младите мисионери на църковна служба трябва да са подготвени физически, умствено, духовно и емоционално, за да могат да изпълняват задълженията на своето призвание, за което са избрани много внимателно.

Тяхното назначение варира между 6 и 24 месеца, като те могат да включват служба от няколко дни в седмицата до работа на пълен работен ден. Съществуват възможности за обществена служба, както и за работа от вкъщи. Възможни задачи от тази програма включват изследвания по семейна история, работа с компютърна техника, асистенти в мисионерски офис, работа в складовете на църквата и други.

Семейна и свещеническа подкрепа

Родители, свещенически ръководители и членове на Църквата могат да помагат на бъдещи

мисионери от програмата за млади мисионери на църковна служба да се подготвят да служат на мисия.

Семейството на сестра Илайза Джой Йънг от Сидни, Австралия, ѝ е оказало силна подкрепа, под формата на превоз до офисите на Църквата и обратно.

Старейшина Майкъл Хилъм, който работи в дистрибуторския център в Хонг Конг, казва: „Учителите ми от ранно-сутрешния семинар, както и ръководителите на Младите мъже, ми помогнаха да се подготвя”.

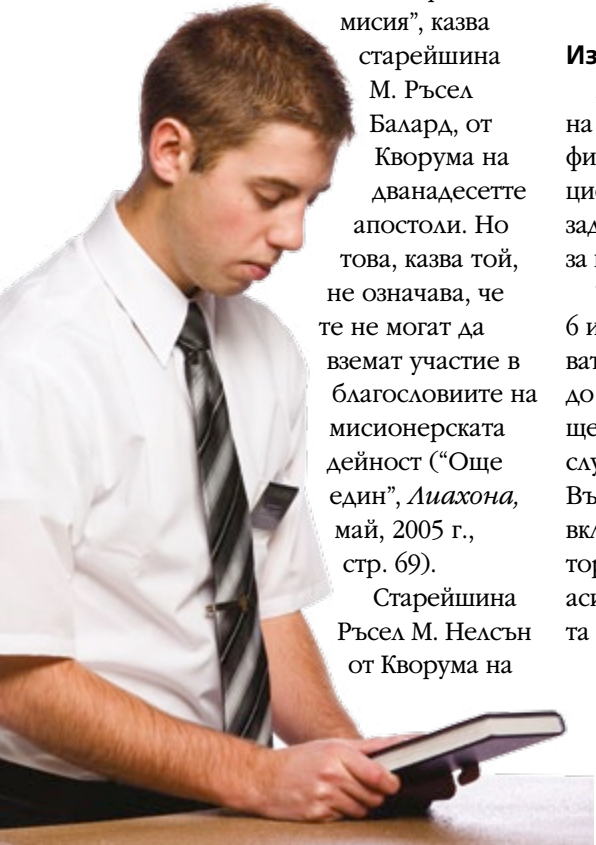
Жертвата носи благословии

Сестра Йънг жертва свободните си дни от своята работа на половин работен ден, за да служи като мисионерка на църковна служба. Тя казва: „Чувствам се по-близо до Небесния Отец, знаейки че Му съдействам”.

Освен духовни благословии, отслужването на мисия на църковна служба дава на младите мисионери и ценни социални и професионални възможности. „Моята мисия ми показва, че съм способна да заемам редовна длъжност със сравними отговорности”, казва сестра Йънг. (Преди това тя е работила само на длъжности с помощник.)

Въпреки че не всички пълнолетни младежи, които имат желанието да служат, ще успеят да сторят това, се полагат усилия всеки един достоен младеж да има подходящата възможност. Млади мъже и жени, които биха искали да служат като мисионери на църковна служба, могат да разговарят със своя епископ или президент на клон, за да разберат кой може да им съдейства в намирането на подходящи възможности.

Прочетете повече на news.lds.org като въведете “млади мисионери на църковна служба”. ■

Общи ръководителки на Младите жени и Обществото за взаимопомощ правят обиколка на Област Азия

От Бренда Франдсен, медиен специалист за Азия

Със съдействието на Дейвид О. Хийпс, Пол Стивънс и Линда Рей Понд Смит

В продължение на девет дни от месец ноември на 2012 г., Мери Н. Кук, първа съветничка в Общото президентство на Младите жени и Линда С. Рийвс, втора съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ, наставяват и вдъхновяват както млади, така и възрастни сестри из целия Азиатски район.

Пътуването съвпадна със съобщението за подобрената младежка програма, *Елате и Ме следвайте*, която ще започне да се използва в часовете на Младите мъже, Младите жени и Неделното училище за младежи през януари 2013 г. Новата програма е устроена така, че да помогне на учителите да преподават по начина, по който е преподавал Спасителят, и да могат да развият по-задълбочени взаимоотношения с членовете на класа.

В Тайван Мери Н. Кук и Линда С. Рийвс се срещнаха с областни ръководители, както и с ръководители на свещеничеството от Тайван и местни членове.

След посещението на сестра Кук и сестра Рийвс из Област Азия, множество азиатски младежи и техните родители споделят, че се чувстват много по-подбудени да пречистят и пренастроят живота си, така че да бъдат пример в обществото, в което живеят.

В Хонг Конг сестра Рийвс обеща на младите хора: „Ако се запазите неопетнени в живота, ще може да се изправите с увереност пред когото и да било!”

Вдъхновена от нейните слова, 12-годишната Танг Как Кей споделя следното след събранието: „Знам, че трябва да чета Книгата на Мормон всеки ден. Да се науча да се покайвам и да живея праведно, е това, което *За укрепването на младежите* ме е научило да правя, така че Христовата светлина и истинското щастие да сияят чрез мен”.

В Индия сестра Кук се среща с членове от окръг Ченай в нова сграда за събрания, както и с членове на новия кол Хайдербад Индия. Тя напомни на пълнолетните младежи да се подготвят за бъдещето. „Образовайте се”, приканва тя, „сдобийте се с умения, които да ви помагат да изградите царството. Обърнете специално внимание на своето семейство и как можете да благословите всеки един от неговите членове. Подгответе се духовно, така че де сте достойни за духовните подтици, които ще ви упътват накъде да вървите и какво да правите”.

В Индонезия сестра Рийвс участва в първата конференция на новия кол Суракарта Индонезия. „Почувствахме дух на смирение и любов. Какви верни членове!” казва тя.

По-късно сестра Рийвс посети Малазия, където обсъди с група сестри от Обществото за взаимопомощ най-спешните задачи на Обществото за взаимопомощ като организация в Малазия и как Църквата може да съдейства чрез напътствие и вдъхновение.

В Тайван сестра Рийвс сподели следното относно силата и предаността на местните членове. „Толкова се радваме да знаем, че животът им е изпълнен с вяра и че редовно посещават храма. ... Членовете са пример за любов пред своите приятели и съседи,” казва тя. ■

СНИМКА ОТ ТАЙАНГ ЧИХ-УЕН

Младежи по света показват как стоят на свети места.

Призив за снимки на младежите

Тазгодишната тема на Обществото за взаимно усъвършенстване е следната „Застанете на свети места и бъдете непоклатими“ (У. и З. 87:8). Млади мъже и млади жени, *Лиахона* се нуждае от вашите снимки, на които стоите на свети места. Снимките могат да показват как прекарвате време със семейството си, как служите, извършвате мисионерска работа, творите, изучавате Евангелието, наслаждавате се на природата и още много други неща! Ето какво трябва да направите при изпращането на ваша снимка:

- Поканете някой да ви снима как се намирате на свято място.
- Изпратете чрез имейл вашата снимка с висока резолюция на адрес liahona@ldschurch.org.
- Добавете обяснение защо това е свято за вас място.
- В имейла си моля да включите трите си имена, датата на раждане, името на вашия район и кол (или на клона и окръга), както и имейл адрес на вашите родители.

Снимки на младежи от целия свят ще бъдат отличени в предстоящо издание.

Апостол посещава Мароко

През декември на 2012 г., след като бе създаден 3 000-ният кол на Църквата

в Сиера Леоне в Западна Африка, старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли направи специално посещение на един отдалечен и малък клон на Църквата в Рабат, Мароко.

По време на специално послание една неделя вечер, старейшина Холанд сподели любовта, която изпитват църковните ръководители към всеки член на Църквата по света, без значение колко са малко на брой или пък на какво разстояние се намират.

„Не сте забравени, а сте част от прекрасното дело, в което Господ разпознава и ускорява събирането на Израил в тази велика и последна диспенсация“, каза той.

Освещаване на храма Тегусигалпа Хондурас

В неделя, 17 март 2013 г., след културно празненство и триседмични отворени врати, в три сесии бе осветен храмът Тегусигалпа Хондурас. Сесиите бяха излъчени до всички църковни единици в Хондурас и Никарагуа.

Членовете от Хондурас, които преди са пътували в продължение на няколко часа, за да посетят храма Гватемала Сити Гватемала, се радват да видят първия осветен храм в тяхната страна. За храма най-напред бе съобщено в писмо от Първото Президентство с дата 9 юни, 2006 г., като първоначалната работа по неговия строеж започна на 12 септември 2009 г.

Президент Монсън посещава Германия

Към края на 2012 г. президент Томас С. Монсън пътува до Германия, за да се срещне с членовете на Църквата от Хамбург, Берлин, Мюнхен и Франкфурт, Германия и да ги увеща да следват Исус Христос.

„Спасителят е учил на прошка като е прощавал“, каза той на членовете във Франкфурт. „Той е учил на състрадание като е бил състрадателен. Учил е на отдаденост, като е давал от Себе си“.

Светият Дух ме учи

От момента, в който семейството ми се присъедини към Църквата, непрестанно съм се убеждавал в силата, която произлиза от четенето на *Лиахона*. Нейните пронизателни слова ме вдъхновиха да служа на мисия. В списанието се обсъждат много теми, но това, което има най-голямо значение за мен, са нещата, на които ме учи Светият Дух всеки път, когато чета това списание. Наистина ще бъдем свободни—дори и на „територията на врага“ (виж Бойд К. Пакър, „Как да оцелеем на вражеска територия“, *Лиахона*, октомври 2012 г., стр. 24)—като изучаваме, четем и прилагаме на практика проповядваните принципи. Спасителят живее, свещеничеството е на земята, а Бог царува в небесата.

Нютън Т. Сеняндж, от Уганда

Поправки

В октомврийското издание от 2012 г. на *Лиахона* бяха неправилно обозначени снимките от историята „Организира се първия кол в Индия“ на страница 76–77. Снимките са направени от сестра Гладис Уиг. Извиняваме се за допуснатата грешка.

В декемврийското издание от 2012 г. на *Liahona*, семейство Виджил, за което се говори в статията „Свещени трансформации“ на страница 36, бе кръстено през юли 2010 г. Също така Андреа Виджил бе родена през месец юли 2012 г., а не през август същата година.

В Учения на *Президентите на Църквата*: Лоренцо Сноу, снимката на стр. xiv е погрешно озаглавена. Това е снимка на сина на президент Сноу, Оливър Годърд Сноу. Също така на снимката на стр. 27 имената на Бригъм Йънг-мадши и Франсис М. Лаймън следва да се разменят.

ПИЕНЕ ОТ ИЗВОРА

От Аарон Л. Уест

Редактор, Църковни издателски услуги

Когато говорим за красотата на храмовете, обикновено споменаваме кули, прозорци и стенописи. Говорим почитателно за басейни за кръщения, зали за надаряване, зали за запечатване и селестиални зали.

Но когато пророкът освети някой храм на Господа, той освещава цялата сграда, не само красивите части, които всички забелязват. В молитвата за освещаването на храма Канзас Сити Мисури, Президент Томас С. Монсън казва: „Освещаваме земята, на която стои този храм. Освещаваме всяка част от тази красива структура, от скритите основи, до величествената фигура на Мороний, украсяваща най-високата ѝ част”¹. Когато Президент Джоузеф Фийлдинг Смит произнася молитвата за освещаването на храма Огдън Юта, той освещава „основите, стените, подовете, таваните, кулата и всички части на сградата,” и се моли за защитата на “всички механични части, осветителните скрити кабели и инсталации, вентилационната система и асансьорите и всички неща, принадлежащи към тази сграда”².

Благодарен съм, че Господ вдъхновява пророците Си да осветят всяка една част от всеки храм. Въпреки че една панта на врата

Исус Христос е изворът на жива вода.

или осветителен кабел определено има по-малка цел от един олтар в зала за запечатвания, тези по-малки частици допринасят за крайната, възвисяваща цел на храма.

Една от тези по-малки частици ми помогна да науча един траен урок. Един ден бях в храма Солт Лейк Сити, подготвяйки се да изляза от съблекалнята, след като бях участвал в обряд за починалите. Поглеждайки към чешмичката, осъзнах, че съм жаден и се наведох за да глътна малко вода. В ума ми дойде едно послание:

Пиеш тази вода в храма, но наистина ли пиеш от живата вода, която е налична тук?

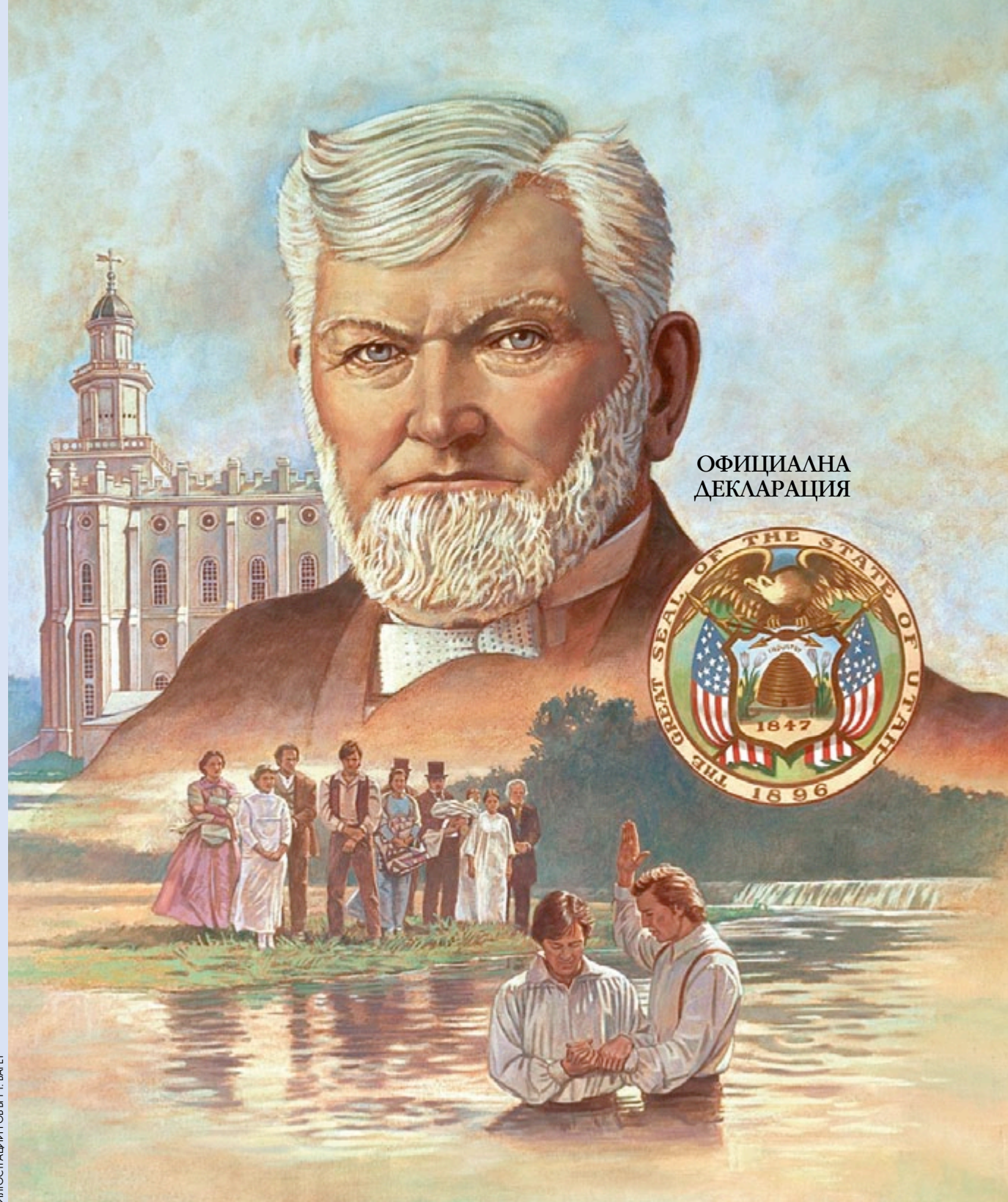
Не беше силно порицание—просто един нежен укор и въпрос, който прониза душата ми.

Отговорът ми на този въпрос бе „не”. Не пиех напълно от живата вода на храма. Трябваше да си призная, че умът ми се беше разсеял преди минути, докато получавах обреди за мъртвите. Въпреки, че бях свършил много добро за хората, които имаха нужда от помощта ми, не бях позволил на себе си да получа всичката помощ, от която се нуждаех.

Сега, всеки път като отида в храма, търся чешмичка и се спирам да пия. Запитвам се, колко дълбоко отпивам от извора на жива вода. Отговорът ми: Все още не достатъчно дълбоко. Но жаждата ми нараства. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Томас С. Монсън в “Kansas City Missouri Temple: ‘Beacon of Divine Light’—an Offering of Hands and Hearts,” *Church News*, 12 май, 2012 г., ldschurchnews.com.
2. Джоузеф Фийлдинг Смит в “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, 12 март 1972 г.

ИЛЮСТРАЦИИ РОБЪРТ. БАРЕТ

УИЛФЪРД УУДРЪФ

Уилфърд Уудръф служи мисия във Великобритания през 40-те години на 19-ти век. Поради службата му, над 1000 души се **кръщават**. Уилфърд Уудръф по-късно служи като президент на **храма Сейнт Джордж Юта**. Като президент на Църквата, той съдейства за това **Юта** да стане щат. Той също получава откровение и издава **Официална декларация 1** напътстваща светиите да спрат практикуването на полигамия.

Актъори представят сцени от живота на Исус Христос за филмчетата в Интернет, намиращи се на biblevideos.lds.org; някои сцени от последната седмица от живота на Спасителя са показани в статията на стр. 26. В “Мисията и служението на Исус Христос” (стр. 18), Старейшина Ръсел М. Нелсън учи на четири аспекта от служението на Спасителя, които можем да вземем за пример в живота си.